

**Ni lokacij za
ceneno
gradnjo str. 9**

**Z buldožerji nad
„črne” zidove str. 7**

**Rekreacija na
prepihu str. 7 in 10**

Več denarja za šole

**Nova vloga krajevne
skupnosti str. 8**

**Predlogi in želje
volivcev str. 4**

**Bela čelada z
rdečo zvezdo str. 8-9**

GIBANJE

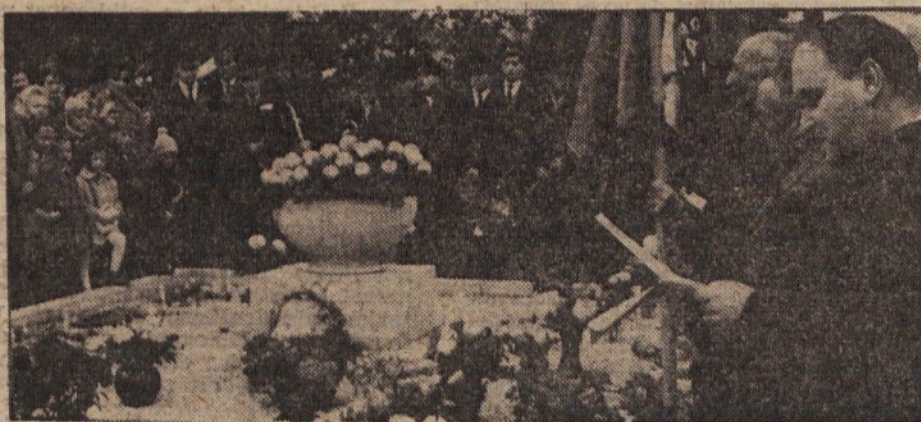
Podatki, ki nam jih v svojih evidencah nudi Narodna banka, nam jasno kažejo, kako se giblje gospodarstvo v naši občini.

Kot osnovno merilo je vzeta vnovčena realizacija, ki se ugotavlja po višini sredstev, ki so v določenem razdobju prispela na žiro račune gospodarskih organizacij. Ta podatek je skoraj istoveten z vnovčeno realizacijo, kot jo gospodarske organizacije obračunavajo v svojih periodičnih obračunih ter je razlika tako minimalna, da jo lahko zanemarimo. Glavna vrednost teh podatkov pa je v tem, da so na razpolago vsakomesečno in v zelo kratkem času po izteku obračunske dobe.

Devetmesečni podatki nam kažejo, da so naše gospodarske organizacije izpolnile že 89 odstotkov letnega plana, medtem ko bi idealna izpolnitev znašala le 75 odstotkov. Zelo ugodna izpolnitev plana kaže na to, da se je gospodarstvo v naši občini razvijalo ugodnejše, kot smo pričakovali. To nam potrjuje tudi primerjava dosežkov v istem razdobju lani in letos, saj se je vnovčena realizacija povečala kar za 50 odstotkov.

Kmetijstvo je plan sicer izpolnilo z 97 odstotkov, vendar nosi težo te ugodne iz-

Nadaljevanje na 3. strani

Prvoborec Janez Slovenec govori ob dnevu mrtvih na grobnici padlih borcev, talcev in aktivistov NOB v Stožicah

GLASILO
SZDL
LJUBLJANA-
BEŽIGRAD

BOR

OKT. 1964

O BČANOV

št. 8

SLAVNOSTNA OTVORITEV ŠOLE MIRANA JARCA

STRAN 12

OBČANI SPRAŠUJEJO IN PREDLAGAJO

BEŽIGRAD, oktobra. Zbori volivcev v naši občini so se tokrat začeli pred osnutkom občinskega družbenega plana in proračuna zato, da bi občani na zborih volivcev kot prvi predlagali, kaj in v kolikšni meri naj bi imelo prednost pri načrtovanju družbenega plana in proračuna za prihodnje leto. Najširši krog bežigrajskih občanov ima tako tokrat zares vse možnosti, da s svojimi predlogi dejansko ustvari temelj za občinski družbeni plan in proračun 1965, ki ga bo na osnovi predlogov, želja in realnih možnosti končno začrtala občinska skupščina.

Volivci na območju III. IV. in V. volilne enote na območju krajevne skupnosti Bežigrad so med drugim predlagali, da bi bilo morda zelo koristno, če bi med volivci izvedli anketo med zaposlenimi oziroma zainteresirani za hrano v novem obratu družbene prehrane. Na ta način bi si lahko ustvarili zanesljivo sliko o interesih s tega področja.

PREHOD NA PARMOVI ULICI

Baje so se volivci na tem območju zavzeli za ureditev prehoda ali podhoda Parmove ceste preko železniške proge. Hkrati pripominjajo, da je škoda zavreči v ta namen že pripravljene načrte, ki so bili precej dragi. Gradnjo tega prehoda naj zagotovi občinska skupščina.

Volivci XI. in XII. volilne enote na območju krajevne skupnosti Stadion so med drugim predlagali, da je treba v predlogu plana komunalnih potreb za prihodnje leto upoštevati prioritete del, ki so bila določena s 7-letnim planom. Ker gradnja

modernih trgovskih lokalov občutno podražuje potrošno blago, so mnogi občani mnenja, da bi morali vzporedno z modernimi sproti ustanavljati tudi klasične trgovine zaradi paraliziranja cen. To, kar se danes forsira, je enostransko in so potrošniki prepuščeni na milost in nemilost veletrgovine.

HRUP V JANSEVI ULICI

Med vsemi je Janševa ulica najbolj zapostavljena. Pločniki so neurejeni, pa tudi zunanji in notranji videz hiš kliče po najmanjših popravilih. Hišni sveti nimajo dovolj sredstev, zato hiše propadajo. Janševa ulica je hkrati tudi prometno zelo obremenjena. Vozila povzročajo veliko hrupa, stanovalci ob cesti nimajo miru. Ob železniškem prelazu stoji največkrat dolge kolone avtomobilov, ki z močnim hupanjem opozarjajo na neurejenost prometa v tem predelu naše občine. To stanje v Janševi ulici je zadnji čas postalo nevarno.

Tudi ureditev Kolarjeve ulice je več kot nujnost. Pri podjetju TUBA ob večjih naličnih zastajih voda kar na cesti, ker ni odločnih kanalov, zemlja pa sama ne more popiti vse vode. Ob velikem deževju se ta predel spremeni v pravo jezero...

Volivci na tem območju so dalje razpravljali o neurejenosti otroškega varstva, neprimernih televizijskih oddajah za otroke, ki nevarno vplivajo na naše najmlajše, ipd.

DRUŽBENA PREHRANA — DA

Zbori volivcev na območju krajevne skupnosti Stadion se strinjajo z osnovnim konceptom občinske skupščine o gradnji velikega in modernega obrata družbene prehrane, ki naj bi dokončno rešilo neurejeno vprašanje zaposlenih Bežigraščanov.

Volivci I. in II. volilne enote na območju krajevne skupnosti Bežigrad so se strinjali z rebalansom družbenega proračuna

Nadaljevanje na (3 strani)

Na zadnji seji občinske skupščine se je vnela živahna razprava: ali bi ali ne bi razpravljali o Rekreacijskem centru na Ježici, čeprav smo v zadnjem letu vsaj petkrat pred istim forumom slišali zahtevo posameznih odbornikov, naj občinski aparat razčisti vprašanje Rekreacijskega centra v tako imenovani Izgradnji in odbornikom nalije čistega vina.

Po skoraj polurni debati je skupščina sprejela sklep, naj občinski aparat pripravi temeljito analizo poslovanja tega centra, da bo skupščina lahko kvalificirano razpravljala o tem vprašanju.

REKREACIJSKA

Obornika Dremelj in Kačič sta ostro napadla poslovanje Rekreacijskega centra na Ježici, pa tudi delo občinskega sveta za gostinstvo in turizem.

Razprava o tem je bila torej preložena, toda medtem je Tajništvo za notranje zadeve zaplenilo dokumentacijo Rekreacijskega centra in občinskega odelka za gospodarstvo. (Načelnik oddelka za gospodarstvo Ciril Ulčar je odstopil.) Svoje prste je vtaknila vmes tudi finančna inšpekcija družbenega knjigovodstva in ugotovila vrsto nepravilnosti.

Kaj smo morali res čakati do poslednjega trenutka, tako da mora sedaj situacijo reševati TNZ, namesto da bi jo z energičnimi in pravočasnimi ukrepi preprečila občinska uprava? Zakaj se je moral Rekreacijski center na Ježici skoraj dve leti skrivati pod firmo v »Izgradnji«, če pa niso praktično nič gradili? (razen sanitarij za kamping in adaptacij dvomljivih vrednosti in utemeljenosti).

Kljub sugestijam občinskih političnih forumov se zaradi formalnega naziva v »Izgradnji« gostišče Stern še doslej ni konstituiralo v podjetje z vsemi organi upravljanja.

KRIZA

Kaj se res lahko na tak način norčujemo iz delavskega samoupravljanja, ki je ena osnovnih zahtev našega družbenega sistema in pravic delavca proizvajalca v socialistični družbi.

Na prvi seji občinske skupščine v novembru si bomo torej menda o reakciji na ježiško »rekreacijo« vendarle natočili čistega vina!

Niko Lapajne

PISMA BRALCEV

Prehodi za pešce

Tovariš urednik,
na Titovi cesti je od križišča z Linhartovo ulico pa do križišča s Topniško ulico en sam prehod za pešce. Na 600 metrov dolgem odseku je moč prečkati Titovo cesto le pri bežigradski pošti, po sredi cestišča pa je dvojna nepretrgana bela črta, se pravi, da avtomobilisti ne morejo nikjer zaviti v levo. Bela črta pomeni, oziroma bi morala pomeniti, da tudi pešci ne smejo čez cesto. Razumljivo je, da na vpadnici, kot je Titova cesta, prehodi za pešce ne morejo biti in vsakem koraku. Na tem odseku Titove ceste pa so vseeno preveč redki.

Prehod za pešce je zlasti za starejše ljudi in otroke edina varna pot, ki naj jih pripelje čez prometno cesto, saj je skok čez belo nepretrgano črto moč smatrati za prometni prekršek, čeprav se ne kaznuje, vendar pa za posledice odgovarja vsak sam.

Trasa Titove ceste na tem odseku ni dokončno urejena. Ko bo zgrajen priključek Bežigradske in Linhartove ulice pri gostilni Katič, bo prehod za pešce pri pošti precej blizu novemu semaforškemu križišču in prav lahko se zgodi, da bodo prehod pri pošti opustili. Menim, da bi morali v tem primeru zgraditi prehod za pešce pod cesto. Križišče pri pošti je vedno močno obremenjeno. Cesto prečkajo solarji, ljudje, ki so namenjeni v zdravstveni dom, poleti pa obiskovalci letnega kina, da omenim le najbolj številne. Ko bo v bližini zgrajeno še občinsko središče, pa bo promet še večji. Ne želimo, da bi Titova cesta razdelila Bežigrad na dva dela.

A. J.

Kdaj v kino?

Tovariš urednik!

Moje pismo bo kratko. Pravzaprav želim postaviti samo eno vprašanje, ki upam ne bo brez odgovora. Ne zanima me, kdaj bo dograjena nova kino dvorana in koliko denarja nam še manjka, zanima pa me, zakaj je bivša dvorana kina »Soča« v večernih urah neizkoriščena. Kaj res ni moč ustreči Bežigradčanom, da bi se v teh deževnih dneh lahko v večernih urah ogledali vsaj eno, če že ne dve predstavi.

V. S.

Zima je pred vrati

Tovariš urednik!

Blizu se zima, z njo pa sneg in neprijetnosti posebno za tiste, ki bomo skušali

spotovati s kolesi. Stara je namreč praksa, da kolesarske steze očistimo najkasneje. Pa ne samo to, muči me še eno vprašanje. V dnevnem tisku sem bral, da naša občina še ni sklenila pogodbe s Cestnim podjetjem Ljubljana za čiščenje ulic. Letos smo asfaltirali kar precej naših ulic in zanima me, če bodo te pravočasno in temeljito očistene. Torej želim odgovor na vprašanje, kako bomo imeli letošnjo zimo očistene ceste in ulice.

V. D.

Oglasne deske

Tovariš urednik!

Pravzaprav ne vem, kdo je odgovoren za vzdrževanje številnih oglasnih desk v naši občini, toda znan mi je, da so vse te table skoraj brez izjeme v takem stanju, da že res kazijo videz. Kdaj pa kdaj se na taki deski zasveti listek in če letiš blizu, največkrat zveš, da je ta in ta izgubil to in to in da to seveda išče. Kaj res ne moremo najti rešitev? Eden od predlogov. Vsaka šola naj na svojem področju skrbi za te deske, vsakdo pa bi se rad ustavil pred njo in pogledal risbo s prometnega

natečaja. Ne recite, uničil jo bo dež. Res jo bo čez nekaj dni, toda videli jo bomo, zaklenjena v šolski omari pa bo ostala in to ostala za vedno.

Z. V. Bežigrad

Ulice brez imen

Tovariš urednik,

ulice na Ježici so spomladi — vsaj po sklepu občinske skupščine — dobile nova imena, hiše pa nove številke. Poprej so bile hišne številke še izpred vojne, zaradi novih gradenj so bile pomešane in zelo težko je bilo najti neki naslov, opirajoč se izključno le na hišno številko. No, zmešnjava je bila končno rešena, ko so ulicam nadeli imena. Zanimivo je, da je bila odločba o novih hišnih številkah izdana julija meseca lani, nekateri lastniki so jo dobili šele jeseni, še danes, po enem letu, pa ulice nimajo imen in hiše ne novih števil. Spomladi so res postavili nekaj tabel z novimi imeni ulic in tudi na nekaterih hišah so se pojavile nove številke, večina pa je ostala kar pri starem in prišlo je do še večje zmešnjave.

Iskati nekoga na Ježici ni nič kaj prijetna zadeva. Menda imajo podobne težave v Tokiju in tudi pri nas moramo večkrat posnemati Japonce. K naslovu priložimo namreč pravcati zemljevid s točno vrisano potjo, da nas razvažalci kuriva, inkasanti in zdravniki sploh lahko najdejo.

Zanima me, kje je vzrok, da oštevilčenja hiš niso izvedli do konca.

M. P. JEŽICA

Pri registracijah prihranili skoraj milijon dinarjev

Vsako jesen, ko moramo podaljšati registracijo svojega avtomobila, računamo, kako bomo lahko za nekaj minut »skočili« iz podjetja ter uredili te formalnosti. Nekaj minut se raztegne, in če računamo, da stori tako skoraj 5.000 lastnikov osebnih avtomobilov, si lahko predstavljamo, da nastaja precejšnja izguba, ki pa je vidna pravzaprav šele takrat, če vzamemo svinčnik in izračunamo, koliko časa so izgubili vsi občani.

Za leto 1963 smo registrirali osebne avtomobile tako, kot vsa leta poprej in tako kot ostale občine. Obrazec v dveh izvodih, in po en izvod statističnega lista ter položnica, so bili formularji, ki smo jih potrebovali. Če računamo, da smo za nakup in izpolnitev obrazcev porabili samo deset minut in da smo na banki in pošti opravili vse potrebno v petih minutah, na občini pa se za samo registracijo zadržali le pet minut, zneso to skupno dvajset minut, katerim pa moramo prišteti za odhod na banko ali pošto vsaj še 20 minut. Leta 1963 smo torej za podaljšanje registracije potrebovali res najmanj 40 minut.

Pri registracijah za letošnje leto pa smo kot edina občina dobili obrazce z navodilom za izpolnjevanje na dom. Pa seštejmo še minute, ki smo jih porabili pri registriranju avtomobila za letošnje leto. Odpadel je statistični list, dodali pa smo, kot rečeno, navodilo za izpolnjevanje obrazcev. Vse to smo prejeli po pošti na dom brezplačno.

no. Za izpolnjevanje obrazca doma, prej so se obrazci izpolnjevali v sprejemni pisarni, — 10 minut. Plačilo cestne pristojbine na pošti ali banki — 5 minut in sama registracija 3 minute. Seštevek je 18 minut, ali povprečno 22 minut manj, kot leto poprej. Pri tem pa so stroški občinske skupščine za podaljšanje registracij bili le za 153.420 dinarjev večji, kot minulo leto.

Pogovorili smo se o minutah, ki nam ne povedo mnogo, če ne povemo še, da je bilo lani registriranih približno 4.400 avtomobilov. In še končni izračun, 4.400 krat 22 minut zneso natanko 1.613 ur. Ta številka pa ni majhna, saj predstavlja v denarju blizu milijon dinarjev prihranka.

Videli smo, da je bil strošek za pošto vsekakor umestno potržen, pa čeprav prihranek ne gre v milijone. Vsekakor je ideja dobra in jo velja obdržati tudi v letošnjem letu, ko bomo podaljševali registracijo za leto 1965.

V. S.

Ob 20-letnici Rdečega križa

Odlikovanja za člane Rdečega križa

V četrtek, 22. decembra, je Občinski odbor Rdečega križa Ljubljana — Bežigrad na seji odbora podelil odlikovanja Centralnega odbora JRK našim dolgoletnim aktivistom RK naše občine. Podeljevanje je bilo opravljeno v znamenju delovnih nalog, ker so bila tudi odlikovanja zaslužena z aktivnostjo. Odlikovance Ljudmilo Kalin in Adolfa Lunačka je Centralni odbor odlikoval z zlato značko, Ivico Ojsteršek in Zmaga Mahniča pa s srebrno značko.

Njihove zasluge se kažejo zlasti v idejah RK kot humane in prostovoljne družbene organizacije, ki ima v svojem programu skrb za človeka ter njegovo telesno in duševno zdravje.

Dovolite, da vas v imenu Centralnega odbora JCK najtopleje pozdravim. Imam prijetno dolžnost, da v imenu CO JCK podelim odlikovanja najaktivnejšim članom RK v občini Bežigrad. Uspehi RK v vaši občini so prav gotovo poleg dela vseh članov in aktivistov RK, vendar vsi vemo, da so se nekateri člani še prav posebno trudili za doseg čimboljših rezultatov, zato je prav, da damo vsem tem aktivistom tudi najvišje priznanje za njihovo delo.

Vsi veste, da je prejel mednarodni RK v lanskem letu, ko je praznoval 100-letnico, Nobelovo nagrado za mir in da je to. Tito lani odlikoval JRK z visokim odlikovanjem, še enkrat pa potem po škopski katastrofi z ordenom bratstva in jedinstva sa zlatnim vjencom. Prav gotovo so k vsem tem odlikovanjem doprinesli tisoči in tisoči aktivisti RK, ki so se prav tako prizadevali, da je organizacija RK našla svoje pravo mesto v naši družbi.

Humanitarna načela, ki jih zasleduje s svojim delom RK, so gotovo v tesni povezavi z osnovnim smotrom naše no-

ve ustave in vsemi našimi težnjami, ko postavljamo v ospredje skrb za človeka in njegovo blaginjo.

Prepričana sem, da se bo Vaša organizacija tudi v bodoče trudila še z večjimi silami za svoje osnovne cilje, za zdravje človeka, kajti zdravje je osnova naše blaginje in za solidarnost med ljudmi in narodi, kar nedvomno prispeva tudi RK za ohranitev miru na svetu in uresničevanju enakopravnosti vseh narodov.

Posebno resno pa moramo zgrabiti za delo v naši organizaciji v jubilejnem letu 20-letnice RK, ki vemo, da je zrasel iz NOB in, da je naša dolžnost, da nadaljujemo njegove tradicije in, da se s svojim delom pojavljamo tam, kjer nas ljudje potrebujejo in kjer lahko največ koristimo, kot eden važnih faktorjev naše družbene skupnosti. Vse tovariše so odlikovanja zelo presenetila, ker tega niso pričakovali, obenem pa so se zahvalili za iskreno pozornost.

ANICA GASPERŠIČ

razgovor za

ODGOVARJA

BOR
O BČANOV

Bojan Inkret

V leseni stavbi nasproti zgradbe občinske skupščine je tudi sedež Sveta svobod in kulturnih društev. Vsem občanom nam je znano vsaj tisto, kar nas zanima v delu Sveta svobod. Verjetno pa jih ni mnogo, ki bi vedeli, da v naši občini živi in dela sedem kulturnih društev: Savlje, Sentjakob, Beričevo, Bežigrad, Stožice, Dol in Črnuče. Kaj več o delu pa nam je povedal predsednik Sveta svobod Bojan Inkret.

— Katere kulturne društvo štete med najaktivnejše?

— Če se moram odločiti za eno, je to kulturno društvo Savlje-Kleče. Prednjači v dramatik in folklori, saj je poželo že več priznanj tudi v republiškem merilu. Vsem pa je prav gotovo znano že tradicionalno »števanje«.

— Kje so vzroki za take uspehe?

— Ne vem, čemu bi dal prednost, dobremu in strokovnemu vodstvu ali pa dejstvu, da nikjer druge kulturne društvo tako tesno ne sodeluje z ostalimi društvenimi organizacijami in občani nasploh.

— Pa še za primerjavo morda, povprečno kulturno društvo?

— Stožice, ki ne živijo kot doslej, kar pa gre verjetno na rovaš temu, da si društvo in krajevna skupnost nista v najboljših odnosih. Bije v domu družbenih organizacij je že precej bolj podoben gostilni. Ker je v vprašanju primerjava, pa morda še »mrtvo kulturno društvo« v Sentjakobu. Mladina je naravnost idealna za razvoj društva, nimamo pa človeka, ki bi znal te želje voditi in usmerjati.

— In klasično vprašanje, kako je z denarjem?

— Letos smo dobili 7 milijonov dinarjev, kar ni malo, ni pa še dovolj, saj nam polovico denarja poberejo investicijska dela in vzdrževanje že obstoječih prostorov. Denarja nam primanjkuje posebno za honoriranje sposobnih ljudi, ker je veliko skupin brez »pravega vodnika«.

— Najbolj privlačna dejavnost?

— Vsekakor filmska sekcija za Bežigradom, ki ima že 40 članov. Mladino pač privlači tehnika in od lanske filmske vzgoje smo prešli na samostojno snemanje filmov (letos smo že posneli štiri). Sekcijo vodi režiser Milan Stante.

— Je področje občine pokrito?

— Zal ne. Potrebo po usmerjanju kulturnega življenja mladine opažamo predvsem v Savskem naselju in krajevnih skupnostih Boris Kidrič ter Stadion. Razveseljivo in žalostna je ugotovitev, da interes občanov je, ni pa človeka, ponekod pa tudi prostorov, za tovrstno udejstvovanje.

— Kako živi knjižnica v novih prostorih?

— Prostori so res novi, toda življenje se odvija še vedno med starimi policami. Preprosto — zmanjkalo je denarja za opremo. S številom izposojenih knjig smo lahko zadovoljni, želimo pa v družbenih centrih opremiti talnice z dnevnim tiskom in revijami.

— Še kakšna želja?

— Kino dvorana za Bežigradom. Pa če ne nova, vsaj dve večerni predstavi v Pionirskem domu, ki je v večernih urah skoraj redno neizkoriščen.

V. S.

BOŽO KOVAČ — novi predsednik SZDL

Novi predsednik občinskega odbora SZDL Ljubljana—Bežigrad je postal Božo Kovač, zunanje politični novinar dnevnika Delo, ki je bil doslej član izvršnega odbora občinskega odbora SZDL Ljubljana—Bežigrad.

Božo Kovač je diplomiral na Filozofski fakulteti v Ljubljani (romanistika) in se je vseskozi politično udejstvoval kot mladinski funkcionar v Trzinju na Dolenjem in karneje v študentski organizaciji na ljubljanski univerzi. Dolžnost predsednika občinskega odbora SZDL Ljubljana—Bežigrad je prevzel prejšnji teden, ko ga je na to mesto izvolil občinski odbor SZDL. Še nadalje bo ostal redni zunanje politični novinar Dela. Dosednji predsednik SZDL Ljubljana—Bežigrad Miran Blaha ima zaradi študija na univerzi daljši študijski dopust.

AA NAJVEČJI IZVOZNIK

Po vrsti slabih izvoznih rezultatov lahko ob devetmesečni realizaciji ugotovimo določeno izboljšanje, saj je bil v globalu plan izvoza izpolnjen z 80 odstotki. Na to zelo ugodno izpolnitev je v precejšnji meri vplival uspeh podjetja ADRIA-AVIOPROMET, katerega izvozna dejavnost obsega skoraj polovico celotnega izvoza v naši občini. Brez Adria-avioprometa je bil plan izpolnjen z 64 odstotki.

Tudi to je, glede na dinamiko v globalu še vedno kar ugoden rezultat, ki pa bi bil lahko še mnogo boljši, če ne bi nekatere gospodarske organizacije močno odstopale od postavljenega plana. Največji izpad izkazuje EDILIT in TERMIKA, ki sta pri postavljanju plana močno precenili svoje sposobnosti oziroma možnosti za izvoz, ter njun plan verjetno ne bo izpolnjen niti ob koncu leta.

TUBA sicer ni še ničesar izvozila, kolikor pa ji bo uspelo kljub redukciji električne energije pričeti s proizvodnjo na novih napravah za proizvodnjo aluminijastih tub, ima še vedno možnosti vsaj za delno izpolnitev plana izvoza.

LJUBLJANSKE MLEKARNE NA ZATOŽNI KLOPI

Finančna inšpekcija družbenega knjigovodstva, ki je pred časom pregledovala finančno poslovanje Ljubljanskih mlekar, je, kakor povzemamo iz izvlečka zapisnika, ugotovila tole:

Poslovanje poslovalnice št. 26, Ljubljana, Janševa 2.

— V zbirnem finančnem obračunu za mesec julij 1964, ki ni bil zaključen in tudi ne oddan računovodstvu podjetja..., je izkazan primanjkljaj poslovalnice št. 26 v znesku din 5.277.760... Po končnem obračunu je bilo ugotovljeno, da je poslovodkinja položila premalo gotovine od iztržka

Zelo nizka je tudi izpolnitev plana izvoza LJUBLJANSKIH MLEKARN, ki so dosegle le 38 odstotkov letnega plana. Tudi v tem primeru ne moremo pričakovati celotne izpolnitve plana, ker se v zimski sezoni zmanjšajo razpoložljive količine mleka, katerega podjetje izvažajo v Italijo.

Podjetje JUB, ki ni doseglo niti polovice letnega plana, ni direktni izvoznik, ter je odvisno od naročil grosističnega podjetja — izvoznika. Ima pa določene težave pri nabavi nekaterih surovin iz izvoza, ki pogojuje tudi povečanje izvoza.

Zelo nizka je tudi izpolnitev plana izvoza pri BELINKI in TKG, ki pa obe verjetno nimata nikakih zadržkov za hitrejše povečevanje izvoza.

Lepe uspehe pa kažejo tista podjetja, ki letos tako rekoč prvič izvažajo. To so Tops in Tonosa, katerih uspeh je še toliko večji, ker se srečujejo na mednarodnem trgu z močno konkurenco.

V posameznih primerih pa ugotavljamo zelo močna odstopanja od postavljenih nalog ter bodo morale prizadete gospodarske organizacije korigirati svoje plane na realno višino.

poslovalnice v skupnem znesku 9.244.296 dinarjev in še z manjšim primanjkljajem končno v skupnem znesku 9.323.803 dinarjev.

Zaradi neurejenega poslovanja v Ljubljanskih mlekarnah se zmeraj obstaja možnost, da je ta primanjkljaj še znatno večji. Zakaj? Predvsem zaradi možnosti eventualnih preknjib v korist navedeni poslovalnici in v škodo drugim poslovalnicam Ljubljanskih mlekar.

Poslovodkinja poslovalnice v Janševi 2 Milena Henc in Vinko Peterlin sta se morala zato preseliti v zapor.

Gibanje vnovčene realizacije

Nadaljevanje s 1. strani

polnitve podjetje AGROOBNOVA, ki je po svoji dejavnosti pravzaprav gradbeno podjetje. Edina kmetijska organizacija je KMETIJSKA ZADRUGA, ki je izpolnila 65 odstotkov letnega plana, kar je posledica sezonskega nihanja.

V gradbeništvu je bil dosežen izreden uspeh, saj je med 12 podjetji najnižja izpolnitev plana 73 odstotkov, v osmih primerih pa je plan dosežen oz. celo presežen. Da temu ni vzrok nerealno planiranje, dokazuje tudi primerjava z lanskim letom, saj je letos vnovčena realizacija za 46 odstotkov večja od lanskeletne ter se po posameznih podjetjih giblje od 19 odstotkov do 161 odstotkov!

Nepredviden razvoj je doseglo podjetje ADRIA-AVIOPROMET, ki je letni plan že presegle za 68 odstotkov, oz. lanskeletne dosežke za 257 odstotkov.

Tudi trgovina gre v korak z ostalimi panogami, saj je bil letni plan izpolnjen že z 91 odstotki. Pod idealno izpolnitvijo je podjetje TEKSTIL-PROMET, kateremu ni uspelo realizirati razširitve lokalov, deloma pa zaradi sezonske prodaje tekstila.

V ugodni izpolnitvi plana izstopata ZELEZOPROMET s 35 odstotno prekoračitvijo letnega plana in GRAMEX z 27 odstotno prekoračitvijo. Nekaj izpod idealne je le izpolnitev plana podjetja LIK, kar pa je verjetno posledica sezonskega nihanja.

V gostinstvu zasledimo kljub reorganizacij, ki je bila izvedena tako rekoč sredi sezone, ugodno izpolnitev letnega plana in visoke prekoračitve lanskeletnih dosežkov.

Panoga obrti prav tako ne zaostaja za drugimi panogami, saj je bil letni plan že presežen za 2 odstotka. Le v dveh primerih ni bila dosežena idealna izpolnitev plana in to pri MOTOUNIVERZALU in HARMONIKI. Motouniverzal je dosegel le 63 odstotkov letnega plana, ker zaradi predvidene preselitve v nove obratne prostore ni izvedel razširitve dosedanjih prostorov, na kateri pa je baziral postavljeni plan. Pri Harmoniki pa je odstop razmeroma majhen in je posledica preselitve podjetja v nove obratne prostore.

Enako ugodne rezultate kot izpolnitev plana nam kaže tudi primerjava dosežkov z lanskim letom. Ta primerjava nam kaže, da so letos naše gospodarske organizacije dosegle le za 50 odstotkov večjo vnovčeno realizacijo kot lani. V panogi industrije so vse gospodarske organizacije, razen Triglav-filma, presegle lanskeletne dosežke, ter se giblje povečanje med 5 odstotkov in 62 odstotkov. Kmetijstvo je zaradi podjetja Agroobnova doseglo za 53 odstotkov večjo realizacijo kot lani, medtem ko je podjetje samo presegle lanskeletne dosežke za 77 odstotkov.

Tudi v gradbeništvu zasledimo zelo ugodne rezultate, saj je vnovčena realizacija letos za 46 odstotkov večja od lanskeletne. Pri tem lahko ugotovimo nekatere primere prav izrednega povečanja, kot npr. KONSTRUKTA (55 odstotkov), GP CRNUČE (161 odstotkov), IMP (55 odstotkov), TERMIKA (75 odstotkov), itd.

Za 257 odstotkov večja vnovčena realizacija podjetja ADRIA-AVIOPROMET je sicer v določen meri posledica normalne rasti podjetja v prvem letu polnega poslovanja, vendar je tako močan porast presegle vsa pričakovanja. Tudi dosežki CESTNEGA PODJETJA so zelo ugodni, tako, da je panoga prometa presegle lanskeletne dosežke kar za 160 odstotkov. V trgovini se je vnovčena realizacija povečala proti preteklemu letu za 52 odstotkov. Največje povečanje izkazuje GRAMEX — 124 odstotkov, najnižje pa TEKSTIL-PROMET — 18 odstotkov.

Tudi v gostinstvu in obrti zasledimo močno povečanje vnovčene realizacije. V gostinstvu je ta večja za 51 odstotkov, v obrti pa za 63 odstotkov. V obrti imamo nekaj primerov prav izrednega povečanja, kot npr. AVTOOBNOVA, POHISTVENO MIZARSTVO, TAPETDEKOR in IMKO.

Vsi ti podatki kakor so ugodni, nas ne smejo zavesti v zmoto. V podatkih namreč ni nikjer upoštevano gibanje cen, ki je bilo prav v zadnjem letu precej občutno, tako da so realni porasti vsekakor nižji od izkazanih. Težko je za manjše število podjetij določiti neki enoten indeks porasta cen, uporaba na primer zveznega indeksa pa lahko izmalči izračune, ker imamo opraviti z manjšim številom podjetij.

OB DESDEM ROBU

Podkupovanje?
Ne!
Zamera?
Da!

Vse zaradi kruha in mleka, dolgih vrst, privatne lastnine, potreb, ki jih imajo v Stožicah vsi občani brez razlike.

Vsa stvar je pravzaprav enostavna. V Stožicah grade vztrajno. Za zdaj stanovanjske hiše. Lokalov manjka. Občani so prisiljeni preudariti: mleko ali žganje. Prav imajo, da preudarjajo. In prav so imeli, ko so se odločili za mleko. Za kruh. Ne za alkohol. Domenič so se, da hočejo imeti večji lokal za mleko in kruh, za žganje ga za zdaj ne potrebujejo.

In na seji občinske skupščine se je vnela vojna.

Mi smo za!

Mi smo proti!

Delovno predsedstvo se ni moglo odločiti ne za eno ne za drugo.

Odborniki so govorili.

Nekateri z jezo drugi s prepiranjem v sreč.

Eni so govorili v imenu otrok, drugi v imenu gradbenih in drugih delavcev.

In nastal je problem, kdo bo lokal zaprl. Kdo lahko to doseže?

Občinska skupščina? Občani, ki so prizadeti?

Po vsem tem pa ostane vprašanje, za kaj je sanitarna inšpekcija izdala odločbo, da se mora lokal, v katerem sedaj prodajajo žganje, zapreti, če ni v stanju svoje odločbe izvrševati. Zakaj izdaja papirje, ki nimajo veljave. Morda bi bilo še bolje vprašati:

Za koga so odločbe sanitarne inšpekcije tabu?

Ali bomo tudi o sodbah sodišč začeli razpravljati na občinski skupščini?

Občani sprašujejo in predlagajo

Nadaljevanje s (1 strani)

občine ter hkrati zahtevali, da občinska skupščina ukrene vse potrebno, da bosta podjetji Gramox in Dinos uredili Kurilniško cesto, ki jo tudi največ uporabljata.

Tovariš Pavlovčič, tajnik društva upokojencev Bežigrad, se je zahvalil občinski skupščini za izredno razumevanje materialnega stanja upokojencev; gre za dodatek, ki ga je odobrila v ta namen kot prva občinska skupščina v naši republiki.

Zbor volivcev v Dolu je med drugim pomorno načel vprašanje obnove gradu, ki pomeni zgodovinski in kulturni spomenik za ta kraj in je zares škoda, da je sedaj prepuščen zgolj uničljivemu zobu časa.

Volitvi so sklenili, da v plan vnesejo

delno gradnjo stavbe za trgovino, pošto in družbene prostore, gradnjo telovadnice v Dolu, dograditev vodovoda od Črnuč do Dolskega, prenos sredstev za vzdrževanje cest iz komunale v krajevno skupnost. Vseh cest na tem območju je 9 kilometrov.

Tudi na ostalih zborskih volivcev, ki so bili tokrat razmeroma dobro obiskani, so občani (kakor vam prinašamo v posebnih poročilih) obravnavali najaktualnejša vprašanja s svojega področja in prispevali vrsto konkretnih predlogov in pripomb za temeljito oblikovanje občinskega plana in proračuna. Vsi zborji volivcev do dneva izdaje »Zbora občanov« se niso bili končali, zato bomo o razpravah na njih poročali v prihodnji številki našega glasila.

Zelite redno prejemati »Zbor občanov«? Izrežite naročilnico, prilepite jo na dopisnico ter pošljite na naslov: Uprava »Zbora občanov«, Ljubljana, Par-mova 41/I.

odreži

NAROČILNICA

Naročam »Zbor občanov«, glasilo SZDL občine Ljubljana-Bežigrad. Pošiljajte ga na naslov:

Primek in ime:

Stanovanje:

odreži

OKTOBER

ODBORNIK INŽ. MITJA KLOPCIC
MED RAZPRAVO V OBČINSKI SKUP-
ŠČINI

Novi obrati Ljubljanskih mlekar

Občinska skupščina Bežigrad je na zadnji seji potrdila sklep mlekarne v Radečah pri Zidanem mostu, da se pripoji k Ljubljanskim mlekarnam. Ljubljanske mlekarne bodo poslej v celoti zalagale z mlekom tudi zasavski industrijski bazen, v mlekarni v Radečah pa bodo uredili si-rarno. Izdelovali bodo izključno le edam-ski sir. Le tega ni bilo dovolj na trgu, saj so ga dobivali le iz Hrvaške. Računajo, da bodo s specializirano proizvodnjo zagoto-vili zadostne količine tega izdelka, ki bo tudi po kakovosti zadovoljil kupce.

IZBOLJŠATI ŽELIMO PROMETNO VARNOST

Ze lani smo bili med najaktivnejšimi občinskimi komisijami za vzgojo in varnost v cestnem prometu, nam je pripovedoval sekretar komisije Karel Kumše. Tudi letos nočemo zaostajati, saj se dobro zavedamo, da je delo pri vzgoji v prometu osnovna naloga občinskih komisij. Letos se bomo pripravili še boljše, težišče dela pa bo na šolski mladini, predvsem pa na izboljšanju učnih kadrov za prometni pouk, ki doslej, predvsem na podeželskih šolah, niso povsem izpolnili pričakovanj.

Izvedeli smo, je nadaljeval Karel Kumše, da se s 1. novembrom pričenja republiška akcija za večjo varnost v naseljih, ker so statistike nesreč pokazale, da se največ nesreč primeri predvsem v naseljih. Dobro se zavedamo, da z delom podkomisij v delovnih organizacijah ne moremo doseči večje uspehe, toliko več prizadevanja in zanimanja pa kažejo šolska vodstva in učenci. Osebnost sem obiskal pred kratkim nekaj šol in se o tem prepričal. Kot rečeno, je pred vrati republiške akcije, za katero pa še nismo prejeli natančnega programa. Kljub temu pa komisija ni držala križem rok, in si je sama izdelala svoj delovni plan.

Ker veliko predavateljev prometne vzgoje po šolah naše občine nima niti šoferskega izpita, je povsem razumljivo, da predavanja niso kvalitetna in da ne morejo zadostiti potrebam naših pionirjev, ki promet in predpise dokaj dobro poznajo. Da bi rešili to, precej pereče vprašanje, smo se odločili, da bomo organizirali seminarje za učitelje. Tečaj smo si zamislili tako, da bi obsegal teoretični in praktični del, vodil pa bi ga prometni strokovnjak Tajništva za notranje zadeve. Praktični del tečaja bi bila vožnja z avtobusom po mestu in krajšimi postanki na prometnejših križiščih. V počasni vožnji v ozvočenem avtobusu in po krajšem teoretičnem delu tečaja, bi precej lahko pridobili predvsem učitelji in profesorji podeželskih šol.

To pa seveda ni edina točka našega letošnjega programa. Z otvoritvijo nove šole Mirana Jarca bo treba urediti tudi prehode za pešce na Celjski oziroma Topniški ulici. Posebno Topniška ulica je zelo prometna, saj kot podaljšek Samove ceste predstavlja vez med Šiško in Mostami. Zavedamo se nevarnosti, ki preti učencem nove šole pri prečkanju Topniške ulice, zato bomo v najkrajšem možnem času za-

znamovali prehode za pešce in postavili prometne znake, ki bodo opozarjali vse voznike na neposredno bližino šole. S tem pa seveda še ne bo vse urejeno. Morda bomo lahko uvedli tudi pionirsko prometno službo na omenjenem križišču.

V letošnjem šolskem letu bomo izpopolnili tudi število uniform pionirjev-prometnikov in bi lanskim 16 uniformam pridali še nekaj teh prepotrebni rekvizitov. Vsem šolam v občini smo lani kupili tudi complete prometnih znakov, ki jih uporabljajo tudi na maketah prometnih križišč, ki so jih izdelali sami. Ker imamo še nekaj denarja, smo se tudi odločili, da bomo odkupili scenarij za prometni film, ki bi ga s pridom uporabljali pri prometnem pouku, saj vemo, da je to skoraj najprimernejša oblika, ki poživlja pouk in pritegne pozornost vseh učencev. No in še nekaj nalog, ki smo si jih zadali z željo, da še izboljšamo prometno varnost v naši občini, ki po številu motornih vozil stoji na prvem mestu v državi. Tudi letos bomo izvedli testiranje učencev, nadzirali izvajanje prometnega pouka na šolah, prav tako pa bomo sodelovali v republiški akciji, ki se pričenja 1. novembra in traja do srede decembra.

Razgovor se je pravzaprav šele začel in Karel Kumše nam je pripovedoval še o obiskih na šolah, o tem, da se učenci osemletke Mirana Jarca navdušujejo nad tekmovanjem med razredi in šolami, da imajo na osemletki Dr. Vita Kraigherja dobre pionirske prometne krožke, da bi si veljalo na osemletki Maksa Pečarja v Črnučah ogle dati uspele risbe o prometu, da... Toda delo ga je priganjalo, kajti čez kratek čas se bo sestala komisija. Prekinili smo razgovor in sklenili, da v kratkem obiščemo eno teh šol in se prepričamo o delu in uspehih.

V. S.

Vodovod in cesta

Na zadnjem zboru volilcev na področju Sentjakoba in Podgorice so se volilci zavzeli predvsem za dve stvari; za cesto in vodovod.

Ker se je na zborih volilcev po drugih, sosednjih volilnih enotah često pojavljala vprašanja o novi hitri zasavski cesti, so se zbor volilcev v Sentjakobu udeležili tudi predstavniki Cestnega podjetja Ljubljana, ki cesto grade. Na številna vprašanja občanov, so takole odgovorili:

»Za zdaj bo nova cesta namenjena vsemu prometu. Križišče bo v nivoju, to se pravi, da bo na novi cesti običajno križišče. V načrtu je, da bodo na križišču semaforji. Cestno podjetje pripravlja vse potrebno za postavitev semaforjev, vendar leti ne bodo še tako kmalu montirani. Križišče bo na sedanjem mestu. Dogo bo 240 metrov, ni pa še znano: kje bo avtobusna postaja...«

Zbor volilcev je zahteval od predstavnikov cestnega podjetja, da se le-to obveže, da bo po končani gradnji spravilo cesto, po kateri so med gradnjo vozili material s težkimi tovornjaki in jo tako povsem pokvarili, bo v stanje, v kakršnem je bila pred začetkom gradnje hitre ceste. Predstavniki gradbenega podjetja so to tudi obljubili.

Posamezniki so se pritoževali, da imajo zaradi gradnje ceste škodo, ki je ni še nihče popisal. Tudi na ta vprašanja so predstavniki Cestnega podjetja Ljubljana odvrnili, da bo vso škodo po končani gradnji plačal investitor vsem oškodovancem.

Na zboru volilcev so ustanovili krajevno skupnost s skupnim imenom Podgorica, ki bo imela sedež v prosvetnem domu. Statuta krajevne skupnosti pa niso mogli sprejeti, ker vsi, ki so prišli na zbor volilcev, s predlogom statuta krajevne skupnosti niso bili seznanjeni.

Predlog proračuna za leto 1965 volilci niso sprejeli v celoti, saj je bil preobširen. Nov predlog pa so sestavili takole:

100 tisoč dinarjev potrebujejo za čiščenje pokopališča, odvoz odpadkov, dovoz

peska in ureditev pokopališke okolice, 200 tisoč din so v predlogu predvideli za ureditev avtobusnega postajališča v Sentjakobu in Podgorici, 500 tisoč za ureditev in preureditev prostorov krajevne skupnosti (zamenjava podov v dvorani in društveni sobi, gradnja peči v društveni sobi, popravilo oken, vrat in strehe...), 220 tisoč bodo potrebovali za kanalizacijo mestnih in odpadnih voda ter odplak v Podgorici na javnem perišču, 500 tisoč bodo potrebovali za vzdrževanje cest, vaskih in gozdnih poti za posipanje, kanale in jarke.

Precej govora je bilo o novi telefonski govorilnici. Postavitev govorilnice bi veljala 2,5 milijona din. Ker toliko denarja krajevna skupnost za govorilnico ne bi mogla dobiti, so se odločili, da bi bilo bolje, ko bi trgovina prispevala nekaj, nekaj pa krajevna skupnost, oziroma, da bodo z govorilnico toliko časa počakali, dokler ne bodo uredili vprašanja novega družbenega centra in prostorov krajevne skupnosti.

Letos so hoteli v planu predvideti 15 milijonov din za gradnjo novega družbenega centra, vendar bo občinska skupščina le s težavo našla toliko sredstev, da bi lahko naenkrat dala toliko za nov družbeni center v Podgorici.

Zbor volilcev je v proračunu za leto 1965 potrdil še naslednje predloge:

195 tisoč din za nabavo ozkotračnih vozil, športnih rekvizitov, itd., 150 tisoč za ureditev odbojarskega igrišča, 181 tisoč za PTT storitve, kurjavo, elektriko, novo letno obdaritev itd.

Zbor volilcev pa ni potrdil predloga, da bi zaposlili s polnim delovnim časom administratorja, tajnika krajevne skupnosti. Leto ne bo imel dela za osem ur, pa tudi sicer bi bili stroški za plačevanje tajnika kaj veliki. Tajnik naj bi bil torej honorarno zaposlen.

Volilci so za novega odbornika predlagali Ivana Mršeta in se takoj zedinili, da je treba nemudoma začeti s pripravljanjem deli za gradnjo vodovoda.

JUGOSLOVANSKE PIONIRSKKE IGRE

Jugoslovanske pionirske igre, ki že nekaj let povezujejo jugoslovanske pionirje v skupnem delu, imajo letos posebno slovesen značaj. Posvečene so 20. obletnici osvoboditve Jugoslavije. Letošnje Jugoslovanske pionirske igre ne posegajo le v eno vzgojno področje, kot so v preteklih letih. Zajemale bodo vso dejavnost, ki se odvija v pionirskih odredih. S tem bodo Jugoslovanske pionirske igre dokazale rezultate vseh dosedanjih iger in celoten razvoj pionirske organizacije. V programu Jugoslovanskih pionirskih iger izstopajo tale tri področja:

— Spoznavanje svojega kraja in njegove vloge v revoluciji.

— Spoznavanje s pridobitvami in napori delovnih ljudi v socialistični izgradnji.

— Poglobljanje dela in utrjevanje Zvez pionirjev kot otroške organizacije.

Vsi pionirski odredi so na svojih rednih konferencah 29. septembra sprejeli programe dela, prilagojene praznovanju 20. obletnice osvoboditve Jugoslavije. V programih je posebno poudarjeno udejstvovanje na področju obujanja tradicij NOB, sodelovanja in zblizanja s pionirskimi odredi sosednjih republik, dviganja učnih uspehov med razredi in na področju delovnih akcij (urejevanje okolice šole, pripravljanje igrišč ipd.).

Bežigrjski pionirski odredi so resno pristopili k delu in na ta način bodo dostojno proslavili 20. obletnico osvoboditve Jugoslavije.

M. R.

JEŽICA: KONFERENCA ZMS

V nedeljo, 18. oktobra, je bila na Ježici letna konferenca mladinskega aktiva. Ob bolj skromni udeležbi se je razvila živahna razprava o mladinskem klubu, predavanjih, delu odbora itd.

Mladinci in mladinke so izvolili nov mladinski odbor. Vsi novi člani vodstva mladinskega aktiva so pripravljani poživiti delo mladinske organizacije na Ježici.

Zanimivo je, da na konferenci ni bilo nobenega zastopnika krajevnih organizacij.

„SAMORASTNIKI“ v San Franciscu

Celovečerni umetniški film »Samorastniki«, ki ga je lani posnelo bežigrjsko filmsko podjetje Triglav film, je festivalni žirija v San Franciscu uvrstila v ožji izbor za predvajanje na tem festivalu. Hkrati so prireditelji povabili na festival, ki se bo končal konec oktobra, tudi glavne ustvarjalce Samorastnikov s ponudbo, da jim bodo dijo brezplačno bivanje med deset dni trajajočim festivalom, ki nima komercialnega značaja; temveč zgolj umetniške narave pretenzije. Naši umetniki se zaradi skromnih deviznih sredstev, s katerimi razpolaga Triglav film, niso mogli sprejeti laskave ponudbe. O uvrstitvi oziroma uspehu predvajanja Samorastnikov v ZDA bomo poročali v prihodnji številki.

ZBORI VOLIVCEV V DOLU IN ŠENTJAKOBU

PREDLOGI IN ŽELJE

Kaj bo z našo cesto?

Na zboru volilcev v Dolu so se volilci najbolj živo zanimali za ceste in dohode na ceste. Energično so zahtevali, da Cestno podjetje Ljubljana, ki uporablja sedanjo republiško cesto v Dolu za prevoz materiala na gradbišče, spravi cesto v tako stanje, kot je bila prej.

Sicer pa so volilci v Dolu z letošnjim letom zadovoljni. Dokončno je urejena ambulanta, urejeno je dvoje stanovanj za učitelje, boljše je cestna razsvetljava...

Vendar je volilce zanimalo tudi kaj bo s telovadnico.

Upravitelj šole je pojasnil:

»Pri občinski skupščini je šola dobila pooblastilo, da glede telovadnice ukrepa sama. Razen telovadnice pa je potrebno urediti tudi kabinete in šolsko kuhinjo.

Nov objekt bo veljal 140 milijonov, če pa bo osvojen tipski projekt, bo vsa stvar

stala nekaj manj. Načrte za telovadnico pripravlja ing. arh. Gaspari.«

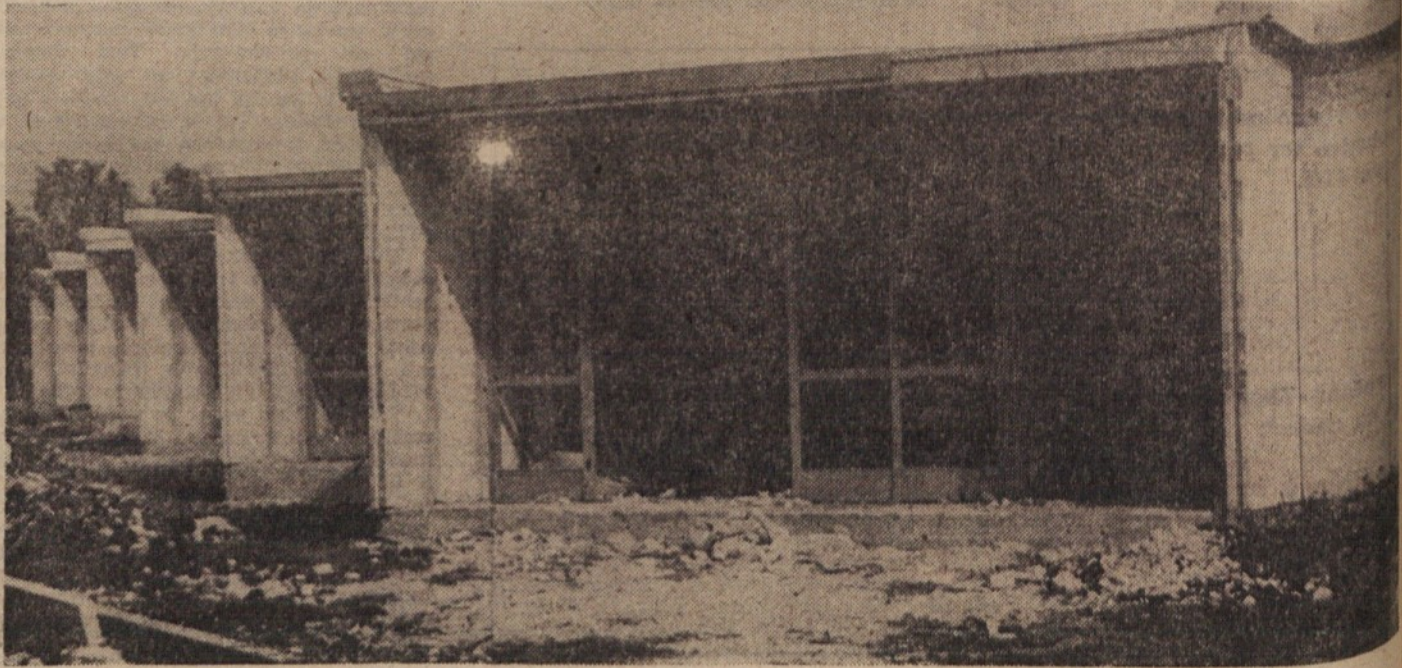
Tudi zaradi trgovine se je oglasilo precej volilcev. Spraševali so: »Zakaj imamo trgovino, v katero se s ceste kadi in v njej ni moč nikoli dokončno opraviti s prahom?«

Nekateri so predlagali, da bi v športne namene izkoristili jamo in graščino, ki je vse premalo znana.

Kmetje so povedali, da niso vsi v spisu oškodovancev.

Na zboru volilcev je bil sprejet statut krajevne skupnosti. V statutu so razen poglavij kot v vseh podobnih statutih tudi določila, da morajo občani sami skrbeti za zunanji videz svojega kraja. Razen sveta krajevne skupnosti so izvolili tudi nadzorni odbor. Vanj so izvolili Milana Grada, Franca Laboda, Ivana Kuharja, Francika Bernard in Janeza Novaka.

VIKEND NASELJE PRI UMAGU — Bežigrjsko montažno konstrukcijsko podjetje Edilit gradi tri kilometre od Umaga v prijetnem zalivu ob morju montažno naselje 160 vikend hišic, ki bo dograjeno do spomladi prihodnjega leta. Hišice grade iz montažnih elementov siporeksa (posebne vrste lahkega cementa), ki je izredno trden, izolacijsko in zvočno preizkušen. V tem naselju, bodo zrastle štirje tipi različnih vrstnih vikend hišic, ki bodo veljale od 2 do 4 milijone dinarjev. To so hišice s 72 kv. m. stanovanjske površine, z 39 kv. m, 32 kv. m in 37 kv. m. Vse bodo sodobno opremljene, s kompletno električno opremo v kopalnicah in kuhinjah. Naselje se bo imenovalo Pelegrin in je povezano z bližnjim Umagom z lepo asfaltirano cesto. Hkrati nameravajo v naselju urediti pralnico avtomobilov, bife, trgovino in pokriti parkirni prostor, ki bo hkrati služil za garaže. Načrte za prvo tovrstno siporeks vikend naselje pri nas je pripravil inž. arhitekt Dušan Petek. Podjetje Edilit si je pri gradnji satelitskega naselja montažnih hiš v Vljah v Skopju pridobilo bogate izkušnje, ki jih tokrat prvič v večjem obsegu izkorišča tudi ob morju.

PIONIRJI IN PIONIRKE, MLADI BEŽIGRAJČANI!

Uredništvo »Zbora občanov« vam je namenilo posebno stran v časniku. To pot smo izbrali nekaj sestavkov iz glasil pionirskih odredov bežigrajskih šol. V prihodnje želimo objaviti čim več prispevkov, ki jih boste napisali posebej za »Zbor občanov«. Ne bo težav, kajne? Vsak dan vidite in doživite kaj novega, bodisi v šoli, doma, na cesti ali na izletu. Zgodnice, pesmi in slike pošljite na naslov: Uredništvo »Zbora občanov«, Ljubljana, Parmova 41-I. Napišite čitljivo, slike pa naj bodo najmanj toliko velike kot ti dve, ki jih objavljamo. Posebej vas opozarjamo na nagradni razpis. Izberite najboljše sestavke in likovna dela, čaka vas vrsta vabljenih nagrad.

Uredništvo

Nepozabljeni

Sinovi slovenski,
kam ste odšli?
V ogenj peklenški
za srečo ljudi.

Pustili ste mater,
da sama živi,
za zemljo slovensko
prellili ste kri.

Zdaj zemlja svobodna
reže nam kruh,
v mislih pa vedno
nas spremlja vaš duh.

Mati slovenska,
otri so solze,
dih padlih sinov
naj ti greje srce.

Franci Hren, Savsko naselje

Šolska naloga

Tiho tiho je v razredu,
čeprav je trideset v njem otrok,
le tu in tam šepet se sliši,
šepet in škripanje pisal v posesti
pridnih rok.

Vse glavnice so sklonjene nad zvezke,
le en pogled je v tablo uprt
in kot brezumna in vsa bleda
v naslov naloge Metka gleda.

Tam piše, misli Metka,
opiši mamo, ako znaš!
Oh, lahko jo je opisati,
seveda, če jo le imaš.

In že se potok solz ulije,
sto solz, sto biserov se zablesti,
za mrtvo mamo ji spomin hiti,
za mamo, ki je ni in ni.

Sonja Balent, Savsko naselje

Opica in sir

Nekega dne sta našli dve mucki kos sira. Začeli sta se prepirati, katera bo imela sir. Ko sta se tako prepirali, je prišla mimo opica. S seboj je slučajno imela tehtnico. Mucki sta jo prosili, da jima steha sir. Opica je prelomila sir na dva kosa ter ju dala na tehtnico. Ker je bil sir na eni strani težji, ga je odgriznila in pojedla. To je delala toliko časa, da je vse pojedla, mucki pa sta ostali brez sira.

Verica Zdravković, Savsko naselje

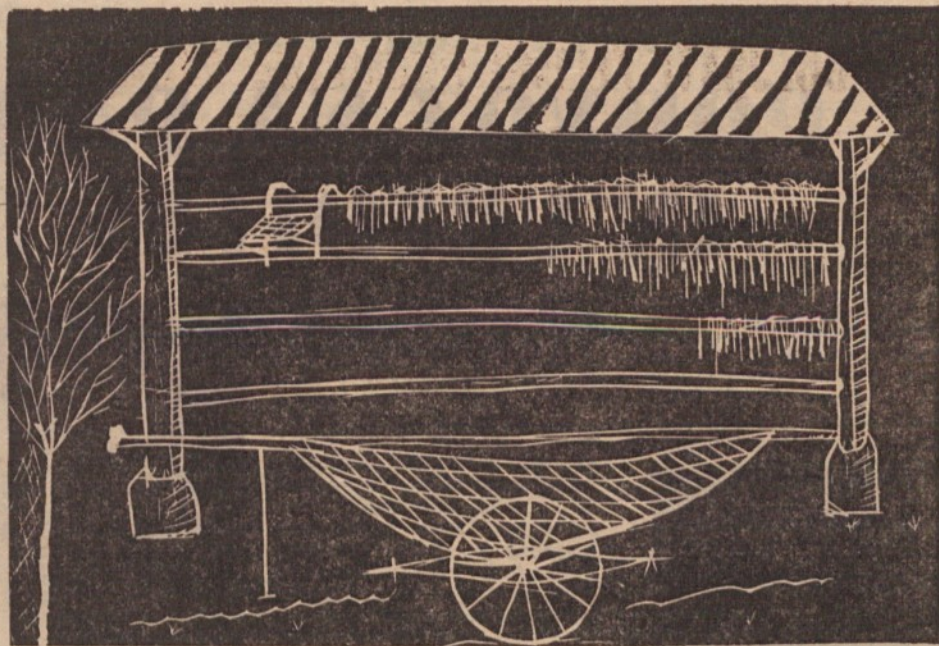
Pogumni kurirček

Moj brat je bil partizanski kurirček. Njegovi tovariši — partizani so ga imeli radi. Nekoč je našo vojsko obkolili sovražniki. Po pomoč so poslali kurirčka. Vesel je odšel na pot in odnesel pismo. Tekel je in se spotikal ob korenine. Nenadoma je zaslišal za seboj korake in streljanje. Omahnila mu je roka. Bil je ranjen. Rad bi se odpočil in si obvezal roko. Vest pa mu ni dala miru. Spomnil se je partizanov v obroču, napel poslednje moči je nazadnje prispel do komandanta. Izročil mu je pismo. Komandant je takoj poslal pomoč. Kurirčku so obvezali ranjeno roko in naslednjega dne je deček že ves srečen sedel med svojimi tovariši.

Partizani so kurirčka veselo objemali in se mu zahvaljevali, on pa je bil zelo ponosen, da je rešil tovariše — borce.

Z bratom nisva imela več ne očeta ne matere, imela pa sva mnogo tovarišev in prijateljev ter bila zelo srečna.

Marinka Runtas, Dol

Z naslovne strani glasila mladinske in pionirske organizacije osnovne šole »Borisa Kidriča« v Savskem naselju.

Nagradni razpis

V počastitev 20. obletnice osvoboditve Jugoslavije in v okviru Jugoslovanskih pionirskih iger 1964-65 razpisuje uredništvo »Zbora občanov« natečaj pismenih in likovnih del na temo

„Moj kraj, moja dežela včeraj in danes“

Natečaja se lahko udeležijo pionirji in pionirke bežigrajskih osnovnih šol s pismenimi sestavki (vključno pesmi) in likovnimi deli na omenjeno temo. Pismeni sestavki naj ne bodo daljši kot dve tipkani strani, format in tehnična izdelava likovnih del pa sta poljubna.

Pionirji in pionirke naj svoja dela pošiljajo na naslov: Uredništvo »Zbora občanov«, Ljubljana, Parmova 41/I. Razpis velja do dneva mladosti 25. maja 1965, zadnji rok za oddajo prispevkov pa je 20. maj 1965. Pionirji in pionirke naj svoje sestavke in likovna dela pošiljajo sproti, ker jih bomo objavljali v »Zboru občanov«. Posebna komisija bo na koncu ocenila vsa prispela dela ter podelila naslednje nagrade:

Za pismena dela:

1. nagrada — Zlato pero »Zbora občanov«
2. nagrada — praktično darilo
3. nagrada — knjižno darilo
4. nagrada — knjižno darilo
5. nagrada — knjižno darilo

Za likovna dela:

1. nagrada — Paleta »Zbora občanov«
2. nagrada — praktično darilo
3. nagrada — knjižno darilo
4. nagrada — knjižno darilo
5. nagrada — knjižno darilo

Pri vseh delih, ki jih pošljete za natečaj, navedite: naslov dela, datum izdelave, ime in priimek avtorja, starost, razred in naslov šole, ki jo obiskuje avtor ter naslov stanovanja.

Bili smo v Novem gradu

Počitniški dnevi v Novem gradu so za nami. Sonca, morja in dobre volje je bilo na pretek. Vseh devet skupin otrok je bilo navdušenih nad dobro hrano. Po dopoldanskem in popoldanskem kopanju so bili najbolj zanimivi večeri. Takrat so se zvrstile oddaje »Pokaži kaj znaša«, »Predstavimo se v pesmi, besedi in igri, quiz v biologiji in športu ali pa sprehod v mesto. Slednji se zaključijo ob kakem mirnem obvodnem kotičku, kjer otroci posedejo in zapojejo. Tisti z močnejšimi grli se ustavijo na pomolu in njihovo pesem pomešano z enakomernim butanjem valov je slišati prav do šole.

Pa tudi kopanje ni le kopanje. Vsaka skupina zase je skušala čim hitreje naučiti plavati neplavalce, kajti njihova imena, zapisana na oglasni deski postanejo slavna, brž ko dobijo še rdeči datum »plavanja«.

In tekmovalca — tudi to je nekaj za navdušene navijače. Koliko je bilo vpitja, ko so se za četverboj pripravili tekmovalci Vikingov, Piratov, Gusarjev, Delfinov in Vikingov-Maščevalcev. Potem so sledile navdušene čestitke in čokolada za zmagovalca.

M. BORNSEK

Pokaži kaj znaš

Prvi dan po prihodu v Novi grad smo imeli po večerji oddajo »Pokaži kaj znaša«. Zbrali smo se na pomolu. Tam so posamezne skupine pokazale, kaj znajo. Večina so peli popevke, nekateri pa so imeli na programu recitacije. Največ pesmi je imela na programu skupina Amazonk, v kateri sem tudi jaz. Izmisle smo si tudi svojo himno in jo zapeli. Imeli smo veliko pesmi v programu. Počasi se je temnilo in program smo skrajšali.

SONJA KVEDER

Mamici za rojstni dan

Mamici za rojstni dan bom prinesel mnogo cvetja in metuljev, dih poletja, da bo topla njena dlan.

In, da ji okoli glave bodo plavale vonjave, da metuljev frfotanje ji prinese tople sanje.

IVAN LESKOVAR — Savsko naselje

Nova tovarna (Anuška Bratuž, Osnovna šola Mirana Jarca)

OBISKALI SMO KRAJEVNO SKUPNOST BEŽIGRAD - OBISKALI SMO KRAJEVNO PODVOZ NA PARMOMI CESTI IN UREDITEV PREHRANE

»Zadnja leta je naša krajevna skupnost precej napredovala,« menijo odborniki krajevne skupnosti Bežigrad Pavel Avbelj, Lado Bratož in Boris Zaklarič. Najbolj pomembno

je morda prav to, da so dokončno izginile stano-
vanske barake v Likozur-
jevi ulici. Problem, ki je
bil dolgo let, neresljiv, je
sedaj odstranjen. Nič manj
pa ni pomembno dejstvo,

da je večina cest na po-
dročju krajevne skupnosti
Bežigrad asfaltirana in da
je tudi kanalizacija ure-
jena.

K pridobitvam v zad-
njem obdobju sodi tudi
vzgojno-varstvena ustanova
»Snežuljčica«. Tu se bo
lahko sedaj zadrževalo pre-
cej otrok. Prav tako po-
membni so tudi številni
preurejeni lokali: Modna
oblačila, zelenjavna trgo-
vina, lekarna, Blisk, knjiž-
nica, mesarija itd.

KAJ BO TREBA

Odborniki se soglasno
strinjajo, da je to vpraša-
nje družbene prehrane. Na
področju krajevne skupno-
sti Bežigrad ni nobenega
novega sodobnega lokala,
gostinstvo je omejeno le
na eno samo gostišče. Z
mlekarno, kjer se sicer la-
hko hrani nekaj ljudi, od-
borniki niso preveč zado-
voljni. Omenjajo se po-
manjkljivo higieno v tem
lokalu, neprimernost pro-
storov, slabo stanje lo-
kala na splošno in podobno.
Zavzeli so se, da bi lahko
bežigradski občani čimprej
dobili ustrezen obrat
družbene prehrane. Če bo

kmalu uresničena misel o
novem družbenem obratu
prehrane na vogalu Titove
in Linhartove ceste, bo
skrb odbornikov za prehra-
no odpadla.

V bližnji prihodnosti pa
se ni rešitve za pod-
hod pri Parmovi ulici. Ob-
čani so dokaj nezadovolj-
ni, saj morajo zaradi pre-

ureditve križišča hoditi
deset minut dalje, kot so
prej. Na številnih zborih
volilcev zato občani pou-
darjajo prav potrebo po u-
reditvi podhoda na Parmo-
vi ulici.

IN SERVISI

Če imajo na področju
krajevne skupnosti Beži-
grad večino stvari kar za-
dovoljivo rešenih, še ved-
no ni rešeno vprašanje ser-
visov. Ni krojača, ni čev-
ljarja, ni mizarja, ni zidar-
ja... Občani morajo za-
radi najmanjših uslug o-
brtnikov letati daleč naokoli,
da uredijo stvari, ki so
bolj ali manj vsak dan po-
trebne. Krajevna skupnost
je že precej razmišljala o
ustanovitvi servisov, von-
dar za zdaj ni nobenega
servisa. Občani se radi zgle-
dujejo po servisih krajev-
ne skupnosti »Boris Ki-
drič«, vendar za zdaj še
ni nobene konkretne mož-
nosti, da bi na področju
krajevne skupnosti Beži-
grad ustanovili servis.

OBČANI ZADOLVOLJNI

Kljub temu, da ni servi-
sov, so občani v tej kra-

jevni skupnosti dokaj za-
dovoljni. Še pred leti so na
vsakem zboru volilcev iro-
nično zahtevali:

»Vsaj eno žarnico nam
dajte!«

Takih zahtev sedaj ni
več. Ceste so urejene, ploč-

niki narejeni, razsvetljava
je v vsaki ulici, kanalizaci-
ja je urejena. Servisi — to
pa bo treba urediti v naj-
krajšem času.

V eni izmed letošnjih
vzgojno-varstveni ustanovi
»Snežuljčica« pred-
me več otrok kot prej.

Nekdanji zdravstveni
je krajevna skupnost
grad preuredila. Tam
bilo nekdanji ordinaci-
on dolgo ure čakati in
veseli otroški smeh.
tja seveda tudi joku-
mora biti v vzgojno-
ustanovi.

Vsi prostori v novo
guljčica so obnovljeni
v varstvo. To je raz-
odstotkov. To je raz-
oma majhna številka, ki
bo krajevna skupnost Be-
ad brez dvoma iz leta v
večala. Da vodstvo kra-
jeve skupnosti ni vseeno,
je z najmlajšimi občani
krajevne skupnosti, kaže
atak, da je 10 otrok vklju-
v vzgojno varstveno
kljub temu, da
deset otrok ima v
volj prostora, da
jeva skupnost. Deset
viljanski zgradbi sta
brtnikov ni veliko, ače
otrok, 21 pa v sobi v
Kljub temu, da se je
otrok preselilo iz
in sobe, bosta ob
še nadalje služila
varstvu.

KOLIKO OTROK BREZ VARSTVA

Z novo vzgojno-
ustanovo je varstvo
ni skupnosti Bežigrad
pridobilo. Precej
sedaj pod skrbno
vzgojo izločanih ljudi
do, kako se morajo
igrati, hraniti. Čeprav
področju krajevne
Bežigrad 815 otrok.

15 let, je za zdaj vklju-
v varstvo. To je raz-
odstotkov. To je raz-
oma majhna številka, ki
bo krajevna skupnost Be-
ad brez dvoma iz leta v
večala. Da vodstvo kra-
jeve skupnosti ni vseeno,
je z najmlajšimi občani
krajevne skupnosti, kaže
atak, da je 10 otrok vklju-
v vzgojno varstveno
kljub temu, da
deset otrok ima v
volj prostora, da
jeva skupnost. Deset
viljanski zgradbi sta
brtnikov ni veliko, ače
otrok, 21 pa v sobi v
Kljub temu, da se je
otrok preselilo iz
in sobe, bosta ob
še nadalje služila
varstvu.

100 OBČANSIH OBISKOVALCEV

Na področju krajevne skup-
nosti Bežigrad ni nobene so-
le. Kam naj bodejo otroci na
interese zaposlitve? Odkar
je »Snežuljčica« v novih pro-
storih, to ni več problem.
V nekdanji stavbi zdravstvene
ga doma je dovolj prostora

VEČ DENARJA ZA ŠOLE

Občinska skupščina je na zadnji seji
potrdila rešitev občinskega proračuna.
Sklad za financiranje šolstva bo razpo-
gal s 157 milijoni din več, kot so prvotno

planirali, v proračunu pa bo sredstev več
za 68 milijonov dinarjev.
Občinska skupščina je že v septembru
obravnala proračunske dohodke in nji-
hovo delitev. Takratna ocena o ostviritvi
sredstev v letu 1964 je potrjena, z realiza-
cijo v preteklih dveh mesecih in ob upo-
števanju normalne dinamike in gibanj v
gospodarstvu do konca leta pa je upravi-
čena osnova za predlagane spremembe.
Realizacija dohodkov v letu 1964:

Plan 1964	3.272.131,000 din
Realizacija do 30. sept.	2.640.575,000 din

ocena 1964 3.843.031,000 din
Po oceni je torej pričakovati 17 odst. več
sredstev, kot je bilo planirano.

Od povečanih dohodkov avtomatično pri-
pada medobčinskemu skladu za strokovno
šolstvo 22,9 milijonov dinarjev več, za ob-
vezno rezervno 32,7 milijona, za medobčin-
ski cestni sklad 4,4 milijona, v sklad za
skupne mestne potrebe 29 milijonov in za
finančni načrt uprave 26,6 milijona dinar-
jev več.

Povečana sredstva, s katerimi razpo-
ga občina, so razdeljena takole:
občinski družbeni investicijski sklad
69.831.000 dinarjev,
sklad za financiranje šolstva 157.751.000
dinarjev,
proračun 68.451.000 dinarjev.

Sklad za financiranje šolstva, katerega
udeležba na skupnih in posebnih dohodkih
se poveča na 28%, po potemtakem razpo-
gal z 1.010.998.000 dinarjev ali za 29 odst.
več, kot je bilo planirano. Povečali se bodo
izdatki za osnovno dejavnost šol, in sicer

za 12 odst. na 529.550.000 dinarjev. Po-
večana sredstva so namenjena predvsem
za večje osebne dohodke prosvetnega ka-
dra ter za poslovanje mlečnih kuhinj. Sred-
stva za investicije, ki se povečajo od 204
milijonov din na 423 milijonov dinarjev pa
so namenjena predvsem za novo šolo Mi-
rana Jarca.

Povečana proračunska sredstva v višini
68 milijonov dinarjev pa so razdeljena ta-
kole:

Za socialno varstvo bo na razpolago 35
odst. več sredstev, in sicer za pomoč upo-
kojencem 6,3 milijona din, za povečane
oskrbnine odraslih in mladoletnih 4,7 mi-
ljona dinarjev več, za pomoč pri varstvu
in vzgoji mladine 3,2 milijona dinarjev več
ter za pomoč borcev NOB 1,5 milijona
dinarjev več.

Za upravo bo na razpolago 20 odst. več
sredstev, sredstva za komunalno dejavnost
pa se povečajo od 111,7 milijona na 155,5
milijona dinarjev. Za asfaltiranje in vzdr-
ževanje cest bo šlo 40 milijonov dinarjev
več, kot je bilo sprva planirano.

Dotacije samostojnim zavodom in druž-
benim organizacijam se povečajo takole:
Ljudska knjižnica Bežigrad dobi 1,1 mi-
ljona dinarjev več (poleg tega še en milijon
dinarjev več iz sredstev za negospodarske
investicije), Zavod za socialno delo 5,7 mi-
ljona dinarjev več, občinski komite Zve-
ze mladine 200.000 dinarjev več, občinska
zveza društev prijateljev mladine 100.000
dinarjev več, občinski odbor Rdečega križa
200.000 dinarjev več, društvo upokojenecov
100.000 dinarjev več ter občinski svet Svo-
bod en milijon dinarjev več.

NA ČRNO ZGRAJENE HIŠE BODO PODRILI BULDOŽERJI

Odborniki so na zadnji seji občinske skupščine soglasno sprejeli sklep, da naj
vzase hišo, ki bo odsej dalje grajena brez gradbenih dovoljenj, podro. Nastalo je
vprašanje, kako naj se ukrepa proti tistim, ki so hiše na črno že zgradili. Vendar ni
bilo enotnega zaključka. Jasno pa je, da se bo moral sklep skupščine upoštevati in da
škoda, ki jo povzročijo posamezniki z brezvestno gradnjo, kmalu ne bo več.

Doslej so bili namreč vsi gradbeni in-
spektorji brez moči. Težko so se odločili,
da bi izdal nalog o rušitvi hiše. Tiste, ki
so gradili na črno, so prijavili sodniku za
prekrške le-ta jim pa ne more odmeriti
več globe kot 20.000 din. Kljub odločbi, ki
jo je izdal gradbeni inšpektor in ki je pri-
povedovala nadaljno gradnjo, so posamez-
niki gradili dalje ali pa na novo začeli. Zi-
dali so pomoči ob svitu lune in petroleja.
In vendar so dozdaj hišo kljub odločbi,
ki je zahtevala, naj se z gradnjo takoj pre-
kine. Mnogi so zidali na parcelah, ki so
bile rezervirane za lahko industrijo itd.
Odslej pa tega ne bo več.

Pomembno pa je tudi vprašanje, zakaj
se toliko ljudi odloča za črne gradnje. Za-
radi avturizma prav gotovo se. Večina
pa jih ne more čakati, da bi jim izdal
gradbeno dovoljenje. Za gradbeno do-
voljenje je treba vse prepogosto čakati ni-
manj kot leto dni. V letu dni pa se cene
gradbenega materiala že toliko dvignejo,
da tisti, ki namerava graditi, zgubi tretji-
no vrednosti svojega za gradnjo priprav-
ljenega denarja.

Občinska skupščina se zaveda, da je
dolžna v najkrajšem času izdati gradbeno
dovoljenje, vendar je brez moči. Zaradi
pomankljive dokumentacije mesta ni na-
rejena popolna dokumentacija občine. Vse

jehtih namreč ne pozna pojma »regula-
cijski načrt«. Posledica tega, da ta načrt
ni potrjen in izdelan ureditveni načrt je
bilo nenadno poslovanje oddelka za
gradbene in komunalne zadeve in Sveta
za urbanizem. S tem je bila namreč ome-
njena kakršnakoli konkretna obrav-
nava urbanističnih problemov.

Pretekle kadrovska politika in zased-
ba oddelka od nastanka občinskih ljudskih
odborov ni bila enotna, strokovno nepo-
polna ali le delno zasedena. Posledice so
vidne pri pregledu sedanega stanja.

Delo načelnika oddelka za gradbene
in komunalne zadeve je v mnogih prime-
rih bilo pod pritiskom višjih organov ali
individui in to zlasti raznih političnih
predstavnikov in funkcionarjev v občini
in izven nje. V kolikor so se pojavili raz-
ni nedostaki zaradi takega pritiska, pa je
krivda padla v glavnem na Svet za urba-
nizem odnosno na oddelke za gradbene
in komunalne zadeve.

Svet smatra, da oddelke za gradbe-
ne in komunalne zadeve s sedanjo zased-
bo delovnih mest ne more opraviti vse na-
loge, ki jih ima po obstoječih predpisih
na področju urbanizma, gradbeništvu, ko-
munalnih in stanovanjskih zadev. Zaradi
tega predlaga, da pristojni organi pro-
učijo sistematično delovnih mest in kadrov-
sko zasedbo delovnih mest na oddelku za
gradbene in komunalne zadeve in ustre-
no rešijo ta problem. Posebno bi bilo po-
trebno preučiti položaj vodnega uslužben-
ca oddelka. Dejstvo je namreč, da se je
v razdobju petih let vršila 4x primopre-
daja med načelniki.

REKREACIJA NA PREPIHU

BEŽIGRAD, novembra. Bežigradska občinska skupščina je na zadnji seji obeh
zborov potrdila predlog občinskega sveta za gostinstvo in turizem o odstavitvi
Jožeta Ziberta direktorja takomimovanega Rekreativnega centra na Ježici v iz-
gradnji, katerega poslovanje je bilo takšno, da bi mu težko našli kakršnokoli pri-
merjavo v zadnjem času. Ugotovitev finančne kontrole službe družbenega knjig-
vodstva pri narodni banki (SPRJ).

Finančna inspekcija je med drugim ugo-
tovila: (po cilicilirani informaciji občins-
kega sveta za gostinstvo in turizem):
Finančna inspekcija pri Službi družbe-
nega knjigovodstva je marca 1964 pregle-
dala finančno poslovanje Rekreativnega
centra. Iz podatkov tega zapisnika je raz-
vidno neureno blagajniško poslovanje po-
djetja. Po ponovnem pregledu podjetja po-
vzemamo iz 25 strani obsegaajočega zap-
isnika naslednje ugotovitve:

Podjetje do dneva pregleda še ni
konstituirano ter posluje brez organov
delavškega samoupravljanja in ga vodi
samostojni direktor.

Inspekcija daje ugotavlja, da je bil v
prvih šestih mesecih letos prihodek pri
hrani minimalen, saj je znašal le 0,5 ed-
stotka, medtem ko bi moral z ozirom na
cene znašati okrog 40 odstotkov!!! Z opu-
stivno evidenco so bile dane številne
možnosti osebnega okoriščenja.

Poslovanje v prvem polletju letos je
podjetje zaključilo z izgubo v znesku —
7.906.483 dinarjev....
V posebnem poglavju inspekcija ugotav-
lja nepravilnost v odnosu RC s krajev-

no skupnostjo Stožice, kjer je bil Jože Zi-
bert daj čas hkrati njen predsednik.

Komisiji je bilo na voljo le del doku-
mentacije RC, ker je bila ostala »pravo-
časno« odstranjena iz finančnega knjig-
vodstva podjetja.

Za investicije je bilo skupaj porablje-
no 57.878.919 dinarjev vključno s 14 mi-
ljoni dinarjev še doslej neplačanih raču-
nov!!! Podjetje je prodajalo pesek iz zem-
ljišča podjetja....

KRIVEC LE DIREKTOR JOZE ZBERT?
V zaključku zapisnika je navedeno sle-
deče:

»Ugotovljeno, navedeno v zapisniku, do-
kazuje skrajno malomarno poslovanje
podjetja brez primera, negospodarsko tro-
šenje družbenih sredstev in osebno okori-
ščenje z družbenimi sredstvi v različnih
oblikah. Organizacija podjetja ni bila iz-
vedena v cilju poštenega in pravičnega
poslovanja za kar je odgovoren samo di-
rektor podjetja?, kakor tudi za vso škodo,
ki je vsled tega nastala. Podjetje kljub
nalogu občinske skupščine Ljubljana-Beži-
grad ni bilo konstituirano, torej ni imelo

MODNA OBLAČILA SMELO IZVAŽAJO

V Modnih oblačilih so v 10 mesecih presegli plan za 13
odstotkov, letošnji plan pa so v Modnih oblačilih povečali v
primerjavi z lanskim za 20%.

V devetih obratih Modnih oblačil je zaposleno 900 ljudi.
Obratne imajo v Tomačevem, na Viču, v Mostah, v Savskem
naselju in v Linhartovi. Razen ljubljanskih obratov so njho-
vi obrati tudi v Krki, Mokronogu, Zireh in Bohinjski bistrici.

Kaj delajo?

Pri Modnih oblačilih dela-
jo najrazličnejšo konfekcijo.
Svoje obrate pa so začeli
specializirati. V nekaterih
obratih delajo le hlače, v dru-
gih plašče, obleke... S spe-
cializacijo obratov dosega-
vse večjo storilnost, vendar
imajo pri tem težave s stroj-
no opremo.

Stroje imajo namreč pre-
malo. Zato nima vsak obrat
vseh potrebnih strojev. Izdel-
ke prevažajo od oddelka do
oddelka, da jih lahko stroj-
no obdelajo. Vendar se šte-
vilo strojev iz leta v leto dvi-
ga. Zaradi pomanjkanja stro-
jev morajo na pol izdelano
oblačilo prepeljevati. Največ
težav je s stroji za dokončno
obdelavo oblačil. Za stroje,
ki jih rabijo na samem začetu
izdelovanja konfekcijskega
oblačila, je pravzaprav vse-
eno. Glavno, da jih imajo v
enem obratu, saj le razreza-
nega blaga ni težko prevažati.
Velike težave se začnejo šele
potlej, ko je obleka zašita in
ji manjka le še dokončna ob-
delava. Iz vseh obratov pri-
hajajo oblačila v en obrat,
pri tem pa seveda nastajajo
težave, ki jih ob večjem šte-
vilu strojev ne bi bilo.

Kupci imajo radi kvalitetne obleke

Minili so časi, ko so prina-
jali po konfekcijska oblačila
je manj zahtevni kupci. Vsak
dani izdelajo več oblek iz kva-
litetnega blaga. Za modne
obleke je največje povpraš-
vanje. Toda za tiste iz kam-
garna. Mnogo lažje je prodati

konfekcijo iz kvalitetnega kot
iz nekvalitetnega blaga. Ra-
zen tega opažamo, da mnogo
laže prodamo plašče, če ima-
jo ovratnike iz pravga in ne
umetnega krzna.

Zakaj skromen asortiman

Kupci so čedalje bolj za-
htevni. Asortiman je vse pre-
majhen. Vendar se pri Mod-
nih oblačilih pripravljene de-
lati oblačila vseh števil. Za-
kaj jih ne?

»Ni prostora v trgovinah,«
so poudarili in povedali, da
nim ni težko izdelati več raz-
ličnih velikosti obleke. Ven-
dar je v trgovinah tako ma-
lo prostora, da oblek naj-
različnejših velikosti enostav-
no nimajo kam postaviti. Edi-
no ljubljanska in maribor-
ska modna hiša imata toliko
prostora, da jim Modna bla-
čila pošiljajo namesto stan-
dardnih šest števil, kolikor
jih pošiljata drugim trgo-
vinam, 16 števil. Zato so pri
Modnih oblačilih vedno za to,
da prispevajo del sredstev za
razširitev trgovske mreže ozi-
roma za graditev trgovin z
velikim prodajnim prostorom.
Pri Modnih oblačilih menijo,
da bodo lahko izdelali prav
tako kot drugod 36 različnih
velikosti moških oblek. Seve-
da, če bo kje toliko prodaj-
nega prostora, da jih bodo
lahko prodajali.

Vsako leto večja proizvodnja

Letos bodo v Modnih obla-
čilih izdelali 305.000 kosov
oblačil. Od teh bodo pro-

dali na zunanji trg 80.000
kosov. Za prihodnje leto pa
so že odločili, da bodo iz-
delali 430.000 oblačil od teh
pa jih nameravajo poslati na
zunanje tržišče 140.000.

Podjetje ima še večje mož-
nosti izvoza na vzhodna tržiš-
ča, vendar najraje izvažajo na
zahod. Saj so jim zahod-
ne devize najbolj potrebne
za nakup strojev in nekaterih
materialov, brez katerih ne
morejo narediti oblek, ki bi
bile kupcem v inozemstvu
povsem pogodu.

Letos so Modna oblačila iz-
važala v zahodno Nemčijo,
Švedsko, Libijo, Avstrijo, na
Češko, v Sovjetsko zvezo in
Francijo.

Največje zanimanje je na
zunanjem tržišču za športna
oblačila in plašče.

Francozi, Švedi in Angleži
najraje kupujejo športna
oblačila. Nemci kupujejo
oblačila za vsakodnevno ra-
bo, moške in ženske plašče
iz volnenih tkanin ter hlače,
v Sovjetsko zvezo pa pošlje-
jo največ plaščev iz balonske
svile. Iste plašče pošiljajo tu-
di v Libijo.

Težave s podlogo

Doma imamo dovolj blaga,
igel in sukanca. Mnoge dru-
ge stvari, drobne in večje, pa
morajo uvažati ali dajati šte-
vilnim podjetjem potrdila, da
res izvažajo. Tako morajo če-
sto uvažati podloge. Domače
niso dovolj kvalitetne in ta-
ke obleke tuji kupci kaj ne-
radi kupujejo. Razen tega pa
včasih podloge sploh ni moč
dobiti. Prav tako težko je z
gumbi in ostalimi dodatki.

Velike in majhne serije

Jasno je, da se pri indu-
strijskem šivanju obleke sple-
čajo le večje količine. Tako
imajo pri Modnih oblačilih
najraje, da naredijo 700 ena-

kih hlače, če jih naredi le
350, je rentabilnost proizvo-
dnje že precej manjša. Ven-
dar vseh artiklov ne morejo
izdelovati na desetine ali na
stotine. Tako na primer pla-
ščev ne morejo delati enakih,
temveč jih naredijo iz istega
blaga le nekaj, 5 do 6 mode-
lov. Vsako sezono izdelajo v
Modnih oblačilih kakih 35
modelov.

Ni pogojev za otroško konfekcijo

Čeprav inozemska konfek-
cijska podjetja na veliko
uspevajo z otroško konfekci-
jo, je le to v Jugoslaviji iz-
redno malo. Pri Modnih obla-
čilih so nam pojasnili, da
mora biti za otroško konfek-
cijo blago, ki ga pri nas ni
moč dobiti. Tako blago ima
predvsem dvojne zahteve: mo-
ra biti poceni in živahnih
barv. Pri nas pa predvsem
ni blaga, ki bi bilo poceni.
Zato je otroška konfekcija
draga, ljudje je ne kupujejo
radi, tovarne pa je zato ne
delajo. K pocenitvi konfekci-
je ne vpliva niti to, da so
ukinili davek, treba bo najti
drug način za stimuliranje
proizvodnje otroške konfekci-
je.

Težave z embalažo

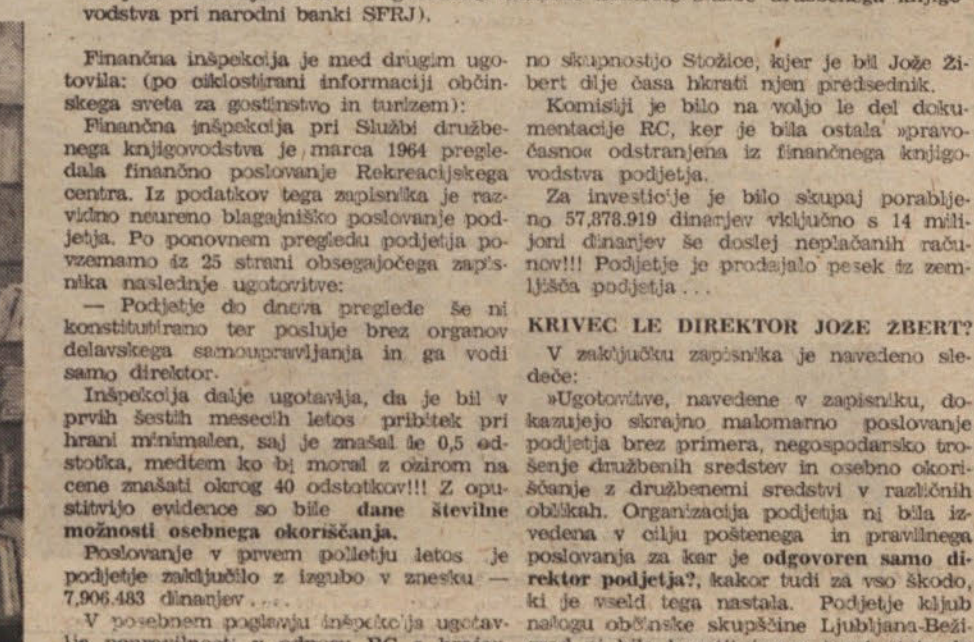
Pri Modnih oblačilih so če-
sto v neprijetnem položaju
zaradi neprimerne embalaže.
Če pošljejo oblačila po želez-
nici, so na končni postaji ta-
ka, da bi jih morali najmanj
prelikati. Zato so si omislili
lastne furgone, s katerimi
razvažajo oblačila po Jugosla-
viji, pa tudi v inozemstvo.
Nekajkrat so se že pogovar-
jali z domačo industrijo em-
balaže. Vendar domača indu-
strija še ni v stanju, da bi
lahko naredila po zmerni ce-
ni ustrezno embalažo. Sicer
pa tudi računski prevozov z la-
stnimi avtomobili kažejo, da
taki prevozi le niso tako iz-
guba kot bi si lahko človek
predstavljaj.

VESELO RAJANJE pri »Snežuljčici«

KO JE FILM POSNET, je treba posamezne
montirati.
Ta faza filmske obdelave zahteva veliko dela in
živčnosti. Ciljni filmske sekcije pri DFD-Svobodi
montirajo trenutno več svojih krajših filmov.

Nova vloga krajevne skupnosti

Več kot enoletno razpravljanje o tem, kaj je krajevna skupnost, kakšna naj bo vsebina njenega programa, kako naj občani čimbolj neposredno in aktivno delujejo v organih skupnosti, je postavil pred dejstvo Zakon o neveljavnosti zakona o stanovanjskih skupnostih, po katerem ugasnejo stanovanjske skupnosti z 31. marcem 1965 in se bo zato potrebno čimprej odločiti za novo in popolnejšo samoupravljanje občanov v krajevni skupnosti.

Verjetno ni odveč, če povemo nekaj o teh razpravljanih in pripravah v naši občini, ki je že doslej kot izrazito stanovanjska občina povečala izredno pozornost izpopolnjevanju komunalnega samoupravljanja v okviru stanovanjskih skupnosti. Splošno velja ugotovitev, da so se v Sloveniji doslej ukvarjali s temi vprašanji predvsem družbene organizacije, zlasti SZDL in organi stanovanjskih skupnosti, manj pa občinske skupščine in širši krogi občanov. Tudi v naši občini doslej občinska skupščina ni posebej obravnavala teh vprašanj, pa tudi med občani ni opazna tista iniciativa, katere nosilci naj bi bili občani v bodoče. V priporočilih, kaj naj bi bila krajevna skupnost, je izražena misel, naj v njej prevladujejo elementi solidarnosti, socialističnega humanizma in medsebojne pomoči občanov, s čimer se določajo njihove obveznosti, in njihovo izvrševanje sloni na skupnem in neposrednem interesu občanov, prostovoljnosti njihovega delovanja in discipline. Naloge, ki jih bo tako opravljala, pa morajo biti izražene v programu njenega dela, ki naj bo odsever potreb, razvitosti in interesov občanov. Statuti skupnosti naj bi čim neposredneje izrazili konkretne oblike in sodelovanje občanov z ostalimi faktorji v komunah — družbenimi in samoupravnimi organi.

Vsebinsko programa krajevni skupnosti naj bi torej izražale trenutne in perspektivne potrebe občanov določenega interesnega območja, ki jih občani uresničujejo s posredovanjem teh družbenih organov in delovnih organizacij na svojem območju in v komunah. Njihova naloga je torej, da izražajo in odkrivajo svoje potrebe na najrazličnejše načine in njihovo rešitev vključujejo v proračun občine ali v plan določene delovne organizacije. To pa pomeni, da skupnosti ne bi same neposredno reševale svojih problemov s svojimi institucijami in lastno materialno bazo, kot se je to v veliki meri dogajalo v okviru stanovanjskih skupnosti.

Tako vsestransko zasnovana aktivnost občanov v krajevni skupnosti pa zahteva tudi spremenjeno delo organov. Vse pogostejše se pojavljajo razlage naj bi ne imele krajevne skupnosti nekih togih organov, ki bi določeno mandatno obdobje opravljale svoje naloge, ampak naj bi se občani združevali predvsem po interesnih grupah priložnostno in bi takšen interesni zbor občanov meritorno odločal o določenih zadevah. Obe novosti — posredovanje problemov v rešitev drugim in zgolj odločanje trenutnih interesnih zborov pa imata svoje dobre in slabe strani reševanja krajevni problemov.

Medtem ko je lahko doslej stanovanjska skupnost, ko je razpolagala z določeno materialno bazo in so neposredno sodelovali člani v delovnih organizacijah, ki so jih ustanovili, razmeroma hitro rešila najbolj pereče zadeve, bo to bodoče odvisno predvsem od možnosti organizacije, ki bo to reševala. Prav tako so sedanji voljenim organom odgovarjali predvsem občani za svoje delovanje, takšna interesna skupina, ki bi enkratno odločala o neki zadevi, pa ne bi odgovarjala za svojo odločitev, morda bo sprejela ce-

lo odločitev, ki bo služila zgolj ožjemu krogu občanov.

Po novem bi skupnost izjemoma sama opravljala le tiste naloge, ki bi jih financirali sami občani ali pa neposredno izvajali. Pogostne so tudi težnje, naj bi občinske skupščine s proračunom zagotavljale krajevnim skupnostim sredstva, ki bi jih te potem neposredno investirale v izvršitev posameznih nalog zlasti komunalnih. Tu pa je takoj pomislek in bojazen, da bi se krajevne skupnosti lahko razvile v male komune, kar ni združljivo s samoupravnim značajem skupnosti.

V naši občini so bile številne razprave o oblikah samoupravljanja, izdelani številni osnutki statuten in izražene številne misli po reorganizaciji in izboljšanju uslužnostnih dejavnosti, ki so sedaj organizirane po servisih. Pri tem je zanimiva ugotovitev, da so se občani vedno manj aktivno udeleževali razprav o statutih, jasno pa izrazili svoje mnenje o tem, da je potrebno uslugo približati čimbolj občanu in organizacijo servisov izvesti v okvirih posamezne skupnosti.

Vsa ta vprašanja bo na eni prihodnji seji temeljito obravnavala občinska skupščina, ki bo verjetno sprejela tudi smernice za dokončno oblikovanje fizionomije krajevni skupnosti, ki bi jih bilo najprimerneje ustanoviti do Novega leta, ko se začne tudi novo poslovno leto. Zato bi bilo prav, da bi ta čas vsi pristojni organi predvsem pa občani sami kar najaktivneje sodelovali v teh pripravah.

Koristno bi bilo, če bi občani pismeno preko »Zbora občanov« ali ustno posredovali javnosti slabosti o dosedanjem delu stanovanjskih skupnosti, kot tudi njihove dobre lastnosti ter svoje sugestije.

Kako se v bodoče lahko vključijo uspešneje v delo krajevne skupnosti, da bo ta služila res njih samim, da bodo od nje lahko hitreje in uspešneje izražali svoje potrebe, jih zadovoljevali, izboljševali medsebojne odnose in sploh prispevali k bolj urejenemu življenju.

Na območju, kjer prebijejo večji del svojega prostega časa, zlasti pa njihovi otroci, ki jih ta sredina vzgaja v bodoče upravljalce. Ko govorimo o krajevni samoupravi največkrat mislimo le na pravice občanov, kakšne koristi naj bi imeli pri tem, pozabljamo pa na njegove dolžnosti in kolikor bo vsakdo bolj čutil svojo dolžnost, da aktivno sodeluje pri odločanju o oblikovanju krajevne skupnosti, vsebinski in programu njenega dela, toliko bodo večji uspehi in večje zadovoljstvo vseh občanov. **BLAZ VEBER**

SKUPNOST — SERVISI

● dvoja nasprotij, ki ne obstojita drugo brez drugega;

● servisi, ki v svojem delu pogostokrat delajo napake in oškodujejo občane pri tem, ko jim nudijo usluge in jim želijo pomagati;

● občani, ki se vedno znova godrnjavo vračajo v servise, naj jim odpravijo to ali ono nevšečnost v stanovanju;

● kako preleviti servise, da bodo z novo organizacijo postali kvalitetnejši, hitreje nudili svoje usluge in zadovoljstvo občanom?

To je vprašanje, ki danes tare delovne kolektive servisov, organe stanovanjskih skupnosti in druge družbene organe, ki so dolžni odločati o usodi servisov

stanovanjskih skupnosti. Petletna rast servisov je le polagoma odpravljala vrzeli pomanjkanja drobne uslužnostne obrti, ki je kar čez noč izginila. Njihov razvoj je bil spontan, kot so spontane potrebe. Potrebe so narekovala na posameznih območjih ustanavljanje najrazličnejših dejavnosti, ki so se razvijale skladno s potrebami in možnostmi, vendar so pa le služile svojemu namenu — občanu pri premagovanju njegovih vsakodnevnih potreb. Zato se tudi niso ustanovljali povsem v skladu z Zakonom in se razvijale skladno s predpisi. To prekoračevanje zakonskega okvira pa jih je privedlo v dinamiki našega družbenega razvoja na za- tožno klop. Kaj kratka je danes ugotovitev, da so servisi zadovoljivo opravili svoje poslanstvo, toda moderen čas zahteva sodobne usluge, ki jih lahko nudijo le moderno opremljeni veliki obrati, v katerih naj se čim hitreje reorganizirajo obstoječi servisi. Ta ugotovitev strokovnjakov je prevladala tudi na posvetovanju, ki je bilo v oktobru v mestnem merilu. Navzoči so se strinjali, da je uslužnostno dejavnost potrebno izboljšati, toda odgovora na vprašanje, kdo bo organiziral takšen sodoben uslužnostni center, ki bi lahko kril vse potrebe, ki jih sedaj nudijo številni mali servisi, ni bilo.

RAZPRAVA

Zanimivo je, da se sedaj v Ljubljani poslužujejo zlasti občani in hišni sveti v okrog 150 malih servisih 33 različnih vrst uslug, od katerih imajo posamezni zelo različen pomen za določen okvir mesta. Pestrost potreb se vidi iz nomenklature obstoječih dejavnosti, saj obsegajo tako različne, kot so instalaterstva vseh vrst, črkslikarstvo, popravila nogav, frizerske usluge, kemično čiščenje, pomoč gospodinjstvom, družbena prehrana, pranje perila, javna kopališča, polaganje plastičnih mas itd. Zelo različne so te potrebe v okviru ene občine pa tudi po posameznih skupnostih.

V dosedanjih javnih razpravah so se v Ljubljani izoblikovale po reorganizaciji servisov tri gledališča: po prvem predlogu, ki ga zagovarja predvsem obrtna zbornica in velja za najnaprednejše gledišče, da se vprašanje uslužnostnih dejavnosti kot mestni problem reši z enotno mestno uslužnostno organizacijo. Drugo realnejše gledanje je združevanje dejavnosti po strokah v okviru občine, kar bi privedlo do kvalitete specializiranih uslug. Težava so le pri zagotovitvi zadostne začetne materialne baze za nekatere obstoječe dejavnosti, ki so sicer potrebne, vendar niso sposobne samostojno delovati. Tretja najrealnejša rešitev je tista, za katero se izjavljajo tako servisni delavci kot občani, to je osamosvojitve obstoječih servisov v komunalne obrtne organizacije v obstoječi obliki z vsemi samoupravnimi pravicami.

Tako formiranim organizacijam naj bi občinske skupščine določile obveznosti in spremljale njihov razvoj in po preteku določenega obdobja odločile o njihovem nadaljnjem razvoju, spremembah in eventualni integraciji v občinska komunalna podjetja. S tem bi občani trenutno imeli na voljo isti obseg uslug kot doslej, čimer bi bil prehod na novi sistem organizacije uslužnostnih dejavnosti za koristnike uslug neopazen. — rb —

BELA ČELADA Z RDEČO ZVEZDO

Bogata sezona letošnjih avto-moto dirk je za nami. Kdaj pa kdaj najbolj vneti pristaši tega športa še priredijo kak moto-kros, vendar v glavnem so motoristi z dirkami zaključili. Mi teh prireditelj ne bomo pretresali, pač pa bi radi ob tej priložnosti vsaj nekaj napisali o dirkaču, ki se ga posebno Bežigradjani in Šiškarji srdnjih let še dobro spominjajo. To je naš občan Franc Puhar, ki je žal moral svoje udeleževanje v moto športu zaključiti že pred 17 leti, ko je bil na višku uspehov in moči.

Pred vojno so se v moto športu v glavnem udeleževali le tisti, ki so bili zaposleni v avtomehanični stroki. To so bili običajno mladi učenci mehaniki, ki so na kakršenkoli način s pomočjo nekaterih uvidnih mojstrov prišli do starih motorjev, ki so jih potem na različne načine »sfizirali« in usposobili za večje dosežke. Tudi to. Puhar je začel kot vajenec — in mojster priklavčič, ki je bil tudi poznan dirkač s prikolicco, mu je omogočil, da se je že leta 1937 udeležil prvih dirk. Na »Hermesu« takratnem dirkališču, danes stadionu »Ljubljane« v Šiški, je zmagal že med novinci. Nato se je z veseljem in spodbudo drugih začel udeleževati vseh dirk, ki so jih takrat prirejali sicer v bolj skromni obliki kot danes, skoraj vsako nedeljo. Glavni rivali so bili iz ljubljanskih klubov »Hermesa« in »Ilirije« ter Kranjčani iz Gorenjske. Treningov skoraj niso poznali in s programi so se v glavnem spo-

znali neposredno nekaj ur pred startom ali v najboljšem primeru en dan prej — popoldan. Klubi so namreč lahko nosili le minimalne stroške potovanja, za gorivo za hrano in ostalo so morali dirkači

največkrat sami dodajati. Tudi zaostankov na delovnem mestu ni nihče upravičeval. V soboto delo do 14. ure, v nedeljo dirka, v ponedeljek ob 6. uri zjutraj pa že zopet v delavnici. In tako se je ponav-

FRANC PUHAR PRI OSVOJENIH POKALIH v svojem stanovanju.

ljalo vsak teden vso sezono in vendar je bilo zanimanje med gledalci in udeleženci precejšnje, skoraj bi rekli za takratne razmere v primerjavi z današnjimi pogoji mnogo več navdušenja.

Med vojno dirk niso več prirejali, ker je športno življenje nasploh pod okupatorjem zamrlo. Zato pa se je toliko bolj razživelo po osvoboditvi, kot bi hoteli smučarji čimprej nadoknaditi. Tov. Puhar je nastopal v kategoriji 250 ccm in glavnega konkurenta je imel na dirkališčnih kolah tudi na cestnih dirkah v Zagrebčanu Jakšaču. V tistem času so bila najbolj znana imena še Starič-Letečič Kranjc, Babič, Metelje Mraki, brata Trampuža Maček, Metelje Snjarič, Janko Stefe starejši, itd., ki so nastopali v drugih kategorijah. Da je bila udeležba večja, je bil vzrok predvsem delitev na več kategorij 125, 250, 350 in 500 ccm tudi na dirkališčnih dirkah. Tako je lahko vsak izbral tako težo in moč motorja, ki mu je po fizični moči in konstituciji najbolj ustrezala. Danes, kot je znano, dirkajo na dirkališču samo še v eni to je v kategoriji 500 ccm, s čimer se sicer da močno skrajšati število nastopajočih, mo na tiste najspodobnejše. Tov. Puhar še dodal, da se glede na brzine in tehnike vožnje z današnjimi močnostmi tehnike nasploh s tistimi časi takoj po vojni sicer ne bi mogli meriti, vendar meni, da zaradi prej navedenih momentov lahko rečemo, da so bili pogoji za množičnost domačem torišču peči.

Ni prostora za ceneno gradnjo

V intervjuju z direktorjem občinskega stanovanjskega sklada Francijem Bregarjem smo v zadnji številki Zbora občanov pod naslovom »Kakšna je pot do stanovanja?« med drugim zapisali:

— V zadnjem času smo se oprijeli zamisli o hitri in ceneni gradnji stanovanj po sistemu, ki se je močno uveljavil v Zagrebu. Podjetje Jugomont gradi po nekaj tisoč stanovanj hkrati. Dve tretjini gradnje posameznega stanovanjskega bloka, stolpica ali tudi manjšega objekta predstavlja montaža, to je sestavljanje gradbenih elementov, ki jih v ta namen že naprej pripravijo... Prihodnje leto spomladi bo gradbeno podjetje Obnova začelo po Jugomontovem sistemu graditi novo stanovanjsko naselje na prostoru, ki ga oklepata podaljšek Savske ceste in Šmartinske ceste do Črtomirove ulice. To je še nezazidano zemljišče pri Savskem naselju, na katerem bodo prihodnje leto zrasli bloki s 500 novimi stanovanji...

Na obisku pri gradbenem podjetju Obnova pa smo zvedeli tudi za drugo plat tega načrta, ki je vsaj za drugo leto po mnenju odgovornih ljudi pri Obnovi padel v vodo. Zakaj? Lokacija pri Savskem naselju je zaradi barak, ki bi jih morali podreti, ljudem pa priskrbeti nova stanovanja, po najnovejših načrtih urbanistov, ki so to odpreko načrtali še novo cesto, povsem nesprejemljiva. Tudi po Jugomontovem sistemu, ki predvideva ob današnjih cenah okrog 90.000 din za kvadratni meter, ne bi bila stanovanja na tem zemljišču nič cenejša, kot jih poznamo ob običajni klasični gradnji, če ne celo dražja. Za zdaj Obnova za Bežigradom nikjer drugod ni dobila primerne lokacije za ta način gradnje. Hkrati pa bo kljub brezplodnemu iskanju primerne lokacije v domači občini Obnova po Jugomontovem sistemu začela graditi stanovanja v sosedni občini — v Mostah! Ob tem si ne moremo kaj, da bi se ne vprašali: Kdo za Bežigradom nima interesa, da bi gradili cenena stanovanja? Gradnja po Jugomontovem sistemu (stanovanjske hiše s 4 do 5 nadstropji) je po računih strokovnjakov ekonomska le, kadar gre za gradnjo vsaj 500 stanovanj hkrati. Hkrati gre tu za trdno gradnjo. (Serijsko pripravljanje gradbenih elementov.)

Spomladi bo Obnova začela po Jugomontovem sistemu graditi stanovanjsko naselje 600 stanovanj v Slapah pri Polju. Montažne elemente za to naselje podjetje pripravlja v svojem obratu ob Šmartinski cesti — na meji med bežigradsko in moščansko občino. Ta pot za Bežigradčane vsaj za zdaj kljub optimističnim izjavam direktorja sklada Francija Bregarja v zadnji številki Zbora občanov ni rodila zaželenega sadu.

Zakaj ni lokacij

Te tri besede so najpogostnejši refren med gradbeniki, arhitekti, prosilci stanovanj ter gradbenih dovoljenj in nerednimi drugimi občani za Bežigradom nasploh. Na to vprašanje nam doslej še nihče ni odgovoril povsem jasno. Zakaj še zmeraj nimamo nekega odgovornega organa za določanje lokacij? Kaj zares nihče nima interesa, da bi enkrat za vselej urbanistično in lokacijsko temeljito uredili zazidljive površine v naši občini? Da je stanovanjsko vprašanje slej ko prej pereče,

ni treba posebej poudarjati. Občinski stanovanjski sklad danes kljub na videz ugodnim varčevalskim pogojem do 1967. leta ne more sprejeti nobenega varčevalca več. In potem? Že današnji finančni pogoji za odplačevanje stanovanj so za pretežno večino občanov in njihove dohodke praktično nesprejemljivi. Sklad postaja tako bolj ali manj sam sebi namen.

Posojila za »Grosuplje« in »Tehniko«

Kako rešujemo stanovanjsko vprašanje delavcev? Bežigradski občinski sklad za gradnjo stanovanjskih hiš je dal posojilo gradbenemu podjetju Grosuplje in GP Tehniki, ki nimata sedežev v naši občini, za gradnjo samskih domov v naši občini, je med drugim poudaril direktor Obnove tov. Plestenjak. Mi moramo graditi samski dom za naše delavce v Mostah. Dom bo imel 400 postelj, vendar bomo morali dobršen del doma prodati Toplarni, da ga bomo sploh lahko dogradili.

Pri Obnovi je zaposlenih 1100 delavcev, ki povprečno v rednem delovnem času zaslužijo okrog 32.000 dinarjev mesečno. Ker je menza v krajevni skupnosti Boris Kidrič precej nesolidna, dobivajo sedaj njihovi delavci hrano iz menze doma tehniške gradbene šole na Viču. Zakaj? Obroke so letos za Bežigradom podražili, hkrati pa tudi zmanjšali. 60% vseh gradenj Obnove predstavlja stanovanja: Soseska 6 v Stožicah, stanovanjske hiše v Mostah, Slape v Mostah, samski dom v Mostah, Metalka, Mladinska knjiga, stanovanja v Pokopališki ulici in jedrski reaktor pri Sentjakobu. Večino gradbišč ima bežigradska Obnova torej izven svoje občine!

Na vseh najugodnejših lokacijah na območju Bežigrada pa je v zadnjih časih zastavilo lopate gradbeno podjetje Grosuplje! Zakaj?

MLADINA IN VOJAKI

Občinski komite Zveze mladine je pripravil bogat program sodelovanja mladine in vojakov iz vojašnice Ljuba Serčerja. Pripadniki JLA bodo predavali po šolah o nalogah JLA ter predvajali filme o življenju v JLA. Vojake bodo povabili na važnejše sestanke mladinske organizacije.

»ALES ZA ZAPAH!«. Eno najpopularnejših in hkrati najcenejših gostišč za Bežigradom, ki se ponša s tristo in več letno tradicijo, je že dlje časa zaprto. Finančna kontrola je pri znani reorganizaciji gostišč (prehod iz kolektivnega v družbeno oziroma privatno upravljanje) pri Alešu odkrila za okrog 8 milijonov dinarjev neupravičenega primanjkljaja. Vrata tega gostišča so zato sedaj za goste zaprta, vendar lahko upamo, da jih bodo v kratkem spet odprli.

cije ter na konferenci aktivov v tovarnah. Vojaki bodo obiskovali tudi seje delavskih svetov v bežigradskih tovarnah, da bi se bolj podrobno seznanili z delavskim samoupravljanjem ter spoznali gospodarstvo občine. Člani občinskega komiteja bodo predavali vojakom na urah moralno-politične vzgoje. Pripravili bodo tudi več športnih srečanj.

NAGRADE LEPIM OKNOM

Turistično društvo Bežigrad je v »Zboru občanov« št. 6 razpisalo nagradni natečaj za estetsko urejeno okolje stanovanjskih in javnih zgradb. Namen te akcije je bil, da bi naša naselja dobila lepšo podobo in tako napravila dober vtis na mlajšo in na obiskovalce naših krajev. Ocenjevalna komisija si je ogledala okolišja vseh zgradb, katerih lastniki so se prijavili na razpis ter podelila te nagrade: grade:

— Krajevna skupnost Boris Kidrič, Vojkova 1 — prva nagrada v znesku 70.000 dinarjev,

— Hišni svet Matjaževa ulica 13—17 (Savsko naselje) — druga nagrada 30.000 dinarjev,

— Josipina Črnugelj, Topniška 13 — druga nagrada 15.000 dinarjev,

— Gizela Lukežič, Podmilščakova 45 — druga nagrada v znesku 15.000 dinarjev.

Ker je bila to prva akcija te vrste, ni bilo pričakovati veliko prijav. V bodoče bi morali pritegniti vse občane, gospodarske organizacije, šole itd. saj bo poslej to vsakoletna akcija Turističnega društva Bežigrad, skupaj z ostalimi turističnimi društvi v Ljubljani. Že v začetku prihodnjega leta bodo objavili razpis v Ljubljanskem dnevniku in Zboru občanov in zato opozarjamo že sedaj vse zainteresirane, da se vključijo v prihodnjo olepševalno akcijo.

M. V.

KONEC TURISTIČNE SEZONE

Turistični promet oziroma število nočitev v naši občini je poraslo v primerjavi z lanskim letom do konca avgusta kar za 54 odstotkov. Zabeleženih je bilo 23.362 nočitev, leta 1963 pa le 19.022. Nočitev domačih gostov je bilo 82 odstotkov več kot lani, tujih pa 27 odstotkov več. Večino nočitev tujih gostov beležijo v avtocampu na Ježici. Od skupno 13.600 nočitev tujcev jih je bilo v avtocampu 8.500.

Iz teh podatkov je videti, da je turistični promet v naši občini celo večji, kot v nekaterih občinah, ki razpolagajo s hotelskimi kapacitetami. Za Bežigradom je moč prenočevati le v poletnih mesecih, bodisi v šolskih domovih, zasebnih sobah ali campingu.

Ni nam treba posebej omenjati, da ni le v nočitvah zajet ves turistični promet, saj se le ta kaže tudi v gostinstvu, trgovini itd. Pridobiti bi morali čim več zasebnih sob, zlasti še v bližini avtocampa. Mnogo turistov pride tako utrujenih v camp, da se jim ne da postavljati šotorov. Z novim zakonom o nudenju uslug turistom v gospodinjstvih se odpirajo nove možnosti zaslužka lastnikom zasebnih turističnih sob.

★

Kino Savlje

14. in 15. novembra — francoski barvni film GRBAVI VITEZ

21. in 22. novembra — angleški barvni film USODNA CIGANKA

28. in 29. novembra — italijanski barvni film EVROPA PONOCI

30. novembra in 1. decembra — ameriški barvni film RIO BRAVO

Predstave so ob sobotah ob 19.30 in nedeljah ob 17. in 19. uri.

Kino Savlje
Prosvetni dom

BELA ČELADA...

Franc Puhar se je udeleževal vseh domačih dirk. Nastopal je po večkrat na istih dirkališčih in cestah. Največkrat seve-

da v Ljubljani na Hermesu potem pa v Podutiku, na Rašici, v Kamniku, na Ljubelju, v Krškem, Opatiji in Beogradu.

FRANC PUHAR BRZI NA DIRKALIŠČU Hermesu eni svojih mnogih zmag naproti.

Skoraj se ne spominja, da bi osvojil nižje kot drugo mesto v svoji to je kategoriji 250 ccm. Točno se niti ne spominja vseh zmag, meni pa, da jih mora biti okrog 35. Se vedno ima v svoji zbirki okrog 50 pokalov in različnih plaket in diplom. Z istim motorjem je večkrat nastopal na isti prireditvi tudi v kategoriji 350 ccm in le tukaj so ga premagali, vendar pa je bilo tudi v tej višji kategoriji drugo mesto največkrat njegovo. Najbolj težka proga se zdi Puharju ona standardna okoli Beograda, ki jo še danes vozijo. Zelo vesel je bil zmage leta 1946 v Opatiji, vendar je bila razlika v največji doseženi brzini 106 km proti današnji 137 km na uro precejšnja. Jasno, največjo vlogo pri tem je napravil razvoj tehničnih dosežkov na področju motorizacije. On sam je dosegel na progi Medvode-Kranj na treningu na motorju BMW 750 ccm že takrat brzino 140 km. Ta dirka leta 1946 pa mu je tudi prinesla kar dve zmagi in to pri 250 ccm in pri 750 ccm. Udeležili pa so se je prvič tudi Tržačani in eden izmed njih je dosegel na Nortonu kar 156 km na uro (povprečno.) Pred dirko na Ljubelju je hotel, ker je tam prvič nastopal, na vsak način preiskusiti progo že med tednom. Zato je moral vstati zjutraj ob treh in se v dežju odpeljati iz Dolskega, kjer je bil takrat doma, 40 km v eno smer prepeljati vso progo navzgor, se vrniti 40 km daleč nazaj v Ljubljano v službo, kjer je bil do osme zjutraj že v delavnici. Ker drugače ni utegnil, je bilo takih in podobnih zgodb še več.

Kot je bila na primer za Zagrebčana Metza značilna zaščitna čelada s žahovskim poljem, so Puharja vsi spoznali takoj »izza ovinkov«, če se je pojavila bela čelada z rdečo zvezdo. Nazadnje je vozil z njo na treningu za dirko na Ljubljanski grad leta 1947, točneje 5. oktobra... Kdor je spremljal dirke in opazoval tov. Puharja je moral priznati, da je bil mojster v obvladavanju stroja, vendar... Prišlo je do nesreče. Dopoldne tistega dne je na zadnji trening vožnji na zadnjem ovinku tik pred vrhom zaneslo Puharja pri polni brzini tako nesrečno naravnost v drevo, da je obležal... V bolnišnici je prebil zaradi poškodb kar 7 mesecev in samo svojemu športnemu udejstvovanju ter naporom zdravniškega osebja je treba pripisati njegovo okrevanje; kajti imel je kar sedem kompliciranih zlomov in bil večkrat v kritičnem stanju. Doma je moral potem preležati v postelji še leto dni in pol, da je okrevail in se usposobil zopet za delo v mehanični stroki, ki jo še danes opravlja, kljub poškodbim noge. Med mnogimi pokali (glej sliko) pa mu manjka najljubši, to je tisti, ki ga je prejel za prvo zmago. V spomin ga je namreč podaril zdravnici, ki je mnogo storila za njegovo ozdravljenje in njegova zahvala je bila pač večja kot spomin na prvo zmago med dirkači. Tako je prekmalu zaključil karkariero dirkača, ki je nosil na čeladi slovensko trobojnico z rdečo zvezdo. Že 17 let ne brzi več po dirkalnih stezah z njo športnik, ki dotlej ni poznal poraza. Povzela ga je samo nesreča.

JOZE KOMAN

SMUČARSKI TEČAJI

Naloge telesne vzgoje v reformirani šoli so v okviru splošnih stremiljenj in nalog pri vzgoji mladega človeka izredno pomembne. Zato je v programu splošne telesne vzgoje kakor tudi rekreacije v učnem načrtu izredno poudarjena vloga smučanja. Učni načrt predvideva v vseh razredih to je od PRVEGA do OSMEGA razreda pouk smučanja. Vemo pa, da je tak učni načrt absolutno nemogoče realizirati. Nimamo namreč ustreznih pogojev in ne snežnih razmer, da bi v zimskem času ure telesne vzgoje posvetili smučanju. Zagovorniki enodnevnih smučarskih tečajev v mestu ali bližnji okolici imajo po svoje tudi prav. Vemo, da so ti tečaji v Ljubljani ali bližnji okolici zelo koristni, ne morejo pa biti redni in sistematični, ker otroci iz raznih vzrokov neredno prihajajo na smučišča, so torej samo za tiste, ki imajo lastno smučarsko opremo. Taki enodnevni tečaji se po navadi organizirajo le v semestralnih počitnicah in so bolj ali manj le oblika otroškega varstva. Prav pa je, da se v času osemletnega šolanja vsak učenec udeleži vsaj enega smučarskega tečaja, na katerem bi si poleg vrednosti, ki jih omogoča skupno življenje mladine, pridobil tudi trajne navade za udeleževanje v tem prijetnem in zdravem športu.

Vse napredne evropske države svojo smučarsko tradicijo razvijajo prav s pomočjo številnih smučarskih tečajev, ki jih organizirajo za šolsko mladino. Smučanje je naš ljudski šport. Smučanje, sankanje in druge oblike zimovanja ocenjujemo kot uspešne oblike organiziranega prostega časa otrok v zimskem času. Zimovanja organiziramo, da omogočimo mladini aktivno udeleževanje v zimskih športih, zaradi utrjevanja zdravja, večanja splošne telesne in delovne zmogljivosti ter navajanja na zdravo in prijetno rekreacijo. Danes vemo, da brez zadostne telesne aktivnosti, (predvsem na planem) ni zdravja. Brez zdravja pa ni uspehov pri delu, niti sreče v življenju. Vemo tudi, da se je treba športnih panog naučiti v mladosti, da bi nam pozneje služile kot primerna oblika rekreacije. Končno je že vsakemu znano, da so vsa prizadevanja za dvig športne kvalitete neuspešna, če delo ni zastavljeno na temeljih oziroma pri mladih ljudeh.

Kot že rečeno, so v učnem načrtu predvideni tudi smučarski tečaji. Toda pogledimo, kakšno je stanje na naših šolah glede organizacije smučarskih tečajev:

V občini Ljubljana — Bežigrad je 6 popolnih osemletnih šol in ena gimnazija, ter dve nepopolni osemletni šoli. V vseh šestih popolnih šolah je 4439 otrok. Preteklo zimo je bilo v semestralnih počitnicah organiziranih štiri smučarskih tečaje s 125 učenci (95 dečkov in 30 deklic). Razen tega pa je gimnazija Bežigrad organizirala svoj smučarski tečaj, katerega se je udeležilo 77 dijakov. Torej v smučarske tečaje smo zajeli komaj 4,50% otrok. Majhno število organiziranih smučarskih tečajev in odločno premajhna udeležba na njih nam dokazuje, da smo šele na začetku dela na tem področju.

Načela reformirane šole so našla svoje mesto v zakonu o osnovni šoli, ki med drugimi smotri obvezuje šole tudi v naslednjem:

- osnovna šola mora razvijati pri učencih vedoželjnost in sposobnost opazovanja, oblikuje naj jim kolektivno zavest in druge moralne lastnosti značaja, ki oblikuje socialistično osebnost;

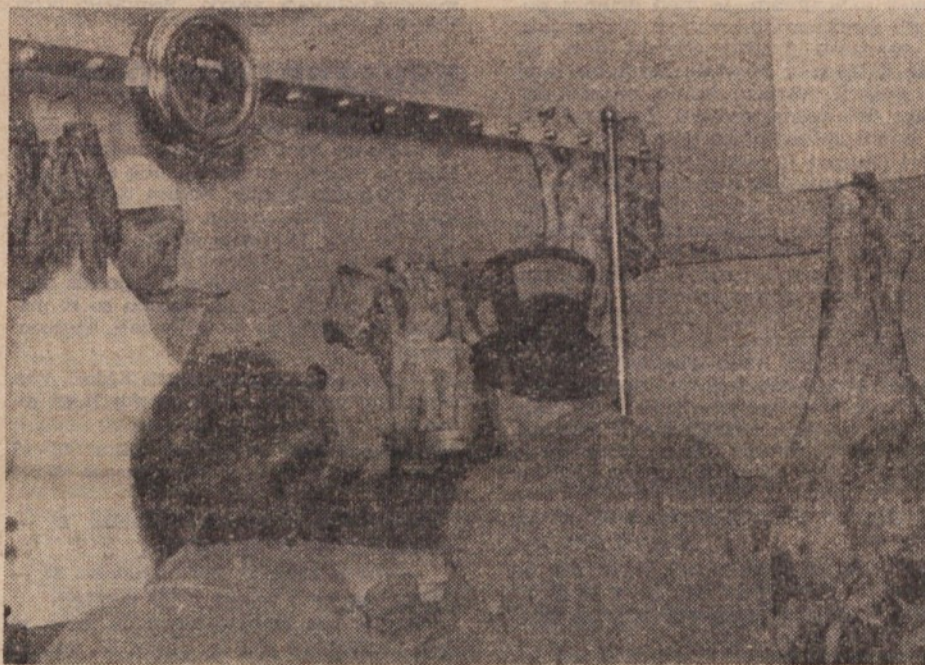
- šola naj vključuje učence v take oblike dela, ki lahko oblikujejo socialističen odnos do dela, odkrivajo naj učencem lepote narave, gospodarske, kulturne in zgodovinske znamenitosti naše domovine, posredujejo naj higienске navade ter omogočajo vsestranski telesni razvoj in krepitev telesnih sposobnosti za zdravo in srečno življenje.

Za mnoge oblike dela, ki omogočajo realizacijo tako širokih vzgojnih smotrov, so potrebni določeni materialni pogoji. Vemo pa, da le-teh nimamo vselej in povsod v zadostni meri. Zato je potrebno, da se borimo za ustvarjanje vsaj minimalnih pogojev za začetek in realizacijo sodobnih oblik šolskega dela.

Enotedenski smučarski tečaji, ki smo jih organizirali za osnovne šole v občini Ljubljana — Center, so pedagogom pokazali mimo rezultatov v smučanju tudi zelo dobre učno-vzgojne rezultate. Smučarski tečaji so bili za 6. oziroma 7. razrede. Ves razred je s svojim razrednikom in smučarskimi vaditelji odšel v Gorje pri Bledu, kjer so ostali 7 dni. Po naprej izdelanem učnem načrtu in dnevnem redu, so se učenci učili osnov smučanja, določene ure pa so bile posvečene dopolnilnemu oziroma rednemu pouku.

Učenci so bili razdeljeni v skupine — krožke in so pod vodstvom razrednika ponavljali učno snov iz vseh predmetov. Šola Prežihov V. v svojem poročilu navaja: »Učenci so jemali pouk zelo

resno in jim je bila ta oblika pouka silno všeč.« Ure ponavljanja so bile določene in so učenci sami opozarjali na njih. Pri učenju, katero je sledilo prijetnemu smučanju, so bili učenci sproščeni in so večkrat bolje odgovarjali kot sicer v razredu. Šola T. Cufarja pa v svojem poročilu pravi: »Poleg

SODOBNA, DOBRO ZALOŽENA MESNICA STOŽICE

STARI OBRAT DRUŽBENE PREHRANE OB LINHARTOVI CESTI

vseh vrednot, ki jih nudi smučanje, je omembe vreden tudi vzgojni efekt tečaja. Razredno skupnost smo v celoti preselili v popolnoma drugačno okolje

in jo postavili pred popolnoma druge naloge. Pri tem so se otroci sprostili, mi pa smo imeli priložnost spoznati celo vrsto pozitivnih in negativnih lastnosti otrok, ki ostanejo v razredu skrite. Posebno pozornost so vzbudili v razredu problematični otroci, ki v novem okolju sploh niso bili problematični. Lepo so se vključili in uživali v delo ter bili celo za primer drugim.«

Tako dobri rezultati, ki so jih dali smučarski tečaji, so zainteresirali vse družbeno politične faktorje v občini Ljubljana — Center in Ljubljana — Šiška. Svet za šolstvo obeh občin je sprejel sklep, da se za vse učence 6. razredov osnovnih šol na njenem področju organizirajo 7-dnevni smučarski tečaji. Menim, da bodo tudi odgovorni činitelji bežigradske občine storili vse, da mi lahko pričnemo z uvajanjem sodobnih oblik šolskega dela. Svet za šolstvo, sklad za šolstvo, obč. ZDPM in drugi bodo v mejah svojih možnosti podprli napore ZPPS, da se vsaj za nekaj oddelkov organizira smučarski tečaj za učence naših šol. Da bi tečaji res uspeli, jih morajo v prvi vrsti podpreti starši otrok in šolska mladina. Pri tem naj bi sodelovale vse družbene organizacije in organizacije, ki jim je mladina v skrbi, kajti samo tako bomo poželi bogate sadove, ki se bodo kazali pri večanju zdravja in splošne telesne zmogljivosti naše mladine. Zato zastavljeni cilji prav gotovo zaslužijo vso podporo staršev naših otrok ter družbe kot celote.

JOŽE BESLIČ

DOPISUJTE V ZBOR OBČANOV

REKREACIJA NA PREPIHU

Nadaljevanje s 7. strani

K ugotovitvam finančne inšpekcije pa je potrebno dodati še nekatere ugotovitve občinske uprave oziroma pristojnih oddelkov.

30 MILIJONOV DINARJEV IZGUBE?

Občinski svet za gostinstvo in turizem priporoča, da se Rekreacijski center gradi naprej v etapah, kot je bilo že sklenjeno. (Upajmo, da ne več tako »intenzivno« in gospodarsko kot doslej!) Gostišče oddati oziroma pridružiti najboljšemu gostinskemu ponudniku. Svet nadalje odločno obsoja vsako pisanje okrog Rekreacijskega centra, ker le-to pisanje ustvarja samo dezorientacijo občinske skupščine! Skupščina za vse to ni krija (?). Direktorja takoj suspendirati, ker so podatki zelo težki. Poročilo ali informacija sveta za gostinstvo in turizem bežigradske skupščine ni v celoti zajelo ugotovitev SDK službe družbenega knjigovodstva). Izguba

podjetja ni takšna, kot jo navaja poročilo sveta, temveč precej drugačna — okrog 30 milijonov dinarjev ali — kdo ve? Dobro bi bilo, ko odgovorni organi ne bi pozabili na nekoliko nerodno prenašanje 29 milijonov dinarjev iz žiro računa počitniške skupnosti Lucija pri Portorožu v likvidaciji na Rekreacijski center in spet nazaj! Skupno izgubo RC prepustimo strokovnim organom. (Katerim?) O poslovanju direktorja nima smisla, da karkoli razpravljamo..., je zaključil poročevalec Franc Medja.

No, in skupščina je potem sprejela odstavitev direktorja Jožeta Ziberta in še enkrat potrdila že zdavnaj sprejetj koncept etapne gradnje Rekreacijskega centra na Ježici z vsemi priporočili sveta.

Skupščina je končno veljavno spregovorila besedo o tem centru, toda nihče se ni vprašal, kdo in kako bo poravnal izgubo, zakaj so ves čas ignorirali v RC delavsko samoupravljanje pod improvizirano firmo v izgradnji...

JOŽE ZIBERT, DIREKTOR RC

KOŠARKA

Napovedi se niso uresničile

Z jesenjo so se pričela prazniti košarkarska igrišča. Najvažnejše tekmovalje, borba za točke v vseh ligah, je končano. Tudi pet bežigrajskih ekip, ki so letos nastopale v okrajni in republiški ligi, je odšlo na zaslužni odmor.

Z uspehom naših ekip v letošnji sezoni ne moremo biti zadovoljni. Optimistične napovedi kapetanov in trenerjev ekip pred pričetkom tekmovalja se niso izpolnile.

Olanska ekipa TVD »Partizane« — Ježica je startala v novi sezoni z enim samim ciljem — uvrstiti v drugo republiško ligo. Z lepo in učinkovito igro so fantje dokazali, da prav gotovo zaslu-

žijo mesto v tem republiškem tekmovalju. Vendar lepa igra in in stotke niso dovolj, treba se je bilo uvrstiti na prvo ali drugo mesto okrajne lige. Zaradi spodrseljave na treh odločilnih tekmah pa so lepo priložnost zapravili in pristali na tretjem mestu. Sedaj jim je edino upanje, da se bo razširila druga liga in bodo s tem dobili možnost kvalificirati se v republiško tekmovalje.

LESTVICA OKRAJNE LIGE — CLANI

1. VRHNIKA	12	10	2	828:492	20	+336
2. LITIJA	12	9	3	755:550	18	+205
3. JEZICA	12	7	5	751:559	14	+192
4. RIV	12	7	5	477:342	11	+35
5. SENTVID	12	4	8	488:748	8	-260
6. VEL. LASČE	12	3	9	421:613	4	-201
7. LOGATEC	12	2	10	329:667	1	-298

Peto mesto ženske košarkarske ekipe »Partizane« — Ježica je marsikoga razočaralo. Mlade igralke so v zimski ligi in prijateljskih tekmah dokazale, da so sposobne pripraviti marsikatero prijetno presenečenje, vendar v borbi za točke v ženski košarkarski ligi so popolnoma odpovedale. Izredno ostra igra bolj rutiniranih nasprotnic, neprestane poškodbe in pomikanje volje zaradi neprestanih porazov, so bili vzroki zelo slabe igre. Prav gotovo nas je njihova igra mnogo bolj razočarala, kot pa sama uvrstitev. Ker v ženski košarki vedno bolj prevladuje igra moči in vzdržljivosti je nujno, da ekipa popolnoma spremeni način igranja. Le tako bo uspela v najvišjem republiškem tekmovalju. Neodločnost in mlahavost ne pripeljeta daleč, kar kaže letošnje prvenstvo.

Predzadnje mesto mladincev KK »Stadion« in slabe igre mladincev »Partizane« — Ježica so medlo jamstvo za nadaljnji razvoj košarke v bežigrajski občini. Skrajni čas je, da klubi spoznajo, da edino kvalitetne mladinske ekipe pomenijo trdno osnovo članskim moštvom. Zato je nujno, da začnejo skrbeti za svoj naraščaj. Osnovna stvar pri tem so trenerji, ki morajo biti kvalificirani in seznanjeni z delom v mladinskih ekipah, ki se mnogo razlikuje od tistega v članskih moštvi. Z dolgotrajnim sistematičnim delom bomo ustvarili kader, ki bo zmožen mnogo večjih uspehov, kot jih žanjemo sedaj.

L. M.

LESTVICA REPUBLISKE LIGE — ŽENSKÉ

1. JESENICE	10	10	0	20
2. BRANIK	10	7	3	14
3. MARIBOR	10	6	4	12
4. TRIGLAV	10	5	5	10
5. JEZICA	10	2	8	4
6. ILIRIJA	10	0	10	0

Pirova zmaga

Košarkarji Ježice so v predzadnjem kolu okrajne košarkarske lige premagali Litiijo 52:25 (19:13). Kljub izvrstni igri in visoki zmagi pa se Ježičani tudi s tem rezultatom niso dokopali do boljšega mesta v razpredelnici. Litiija si je v spomladanskem delu prvenstva nabrala toliko prednosti, da se je uvrstila na kvalifikacije za republiško ligo.

Tekmovalja med delovnimi kolektivi

Občinska zveza za telesno kulturo namerava poživiti športno aktivnost v delovnih kolektivih. Pred kratkim je bilo posvetovanje predstavnikov sindikalnih podružnic in mladinskih aktivov. Udeležilo se ga je deset predstavnikov podjetij, in sicer Ardeja, Energoinvesta, Geološkega zavoda, Iskre — obrat elektronika, Iskre — obrat aparati, IMP, Tonose, Agroservisa, Astre in Dinosa ter predstavniki Jugoslovanske ljudske armade. Težko je trditi, da v kolektivih, ki se tega posvetovanja niso udeležili, ni zanimanja za športno aktivnost, zlasti še, ker je poznana bogata dejavnost v Topsis, Elmi, Inštalacijah in drugih podjetjih.

Na posvetovanju so ugotovili, da je med delovnimi kolektivi največ zanimanja za streljanje, nogomet, šah in namizni tenis. Občinska zveza za telesno kulturo bo skupaj z občinskim sindikalnim svetom in občinskim komitejem Zveze mladine organizirala tekmovalja med delovnimi kolektivi v vseh športnih panogah, za katere se bo prijavilo zadostno število ekip. Tekmovali naj bi vse leto.

Ježičanom se je ta cilj izmuznil tudi letos.

JEZICA: Močnik 2, Rotar 2, Plevnik 17, Kureš 11, Peče 14, Pesjak 6, Giandon, Penko, Rebersak.

LITIJA: Lebinger 2, Kaplja 2, Skubic 3, Vozar 2, Leopold 12, Kobal 4, Korošec.

V strahovitem dežju je bila igra enakovredna le v prvem polčasu. V drugem delu so Ježičani povsem pregazili nasprotnike. Najboljši v domačem moštvu so bili Plevnik, Peče in Kureš, pri gostih pa se je nekoliko izkazal Leopold. Zelo dobro je sodil Peter Zule iz Domžal.

Zadnja tekma

V zadnjem kolu okrajne lige so košarkarji Ježice gladko premagali Velike Lašče 79:50 (27:20).

JEZICA: Plevnik 41, Peče 12, Pesjak 9, Penko, Giandon, Sporn 8, Kureš 3, Močnik 4, Rotar, Rebersak 2.

VELIKE LASČE: Purkart 2, Muha 10, Ivanc 7, I. Jakič 10, V. Jakič 21, Planinc, Pirkovič.

V prvem polčasu so se domačini še upirali Ježičanom, ki so igrali slabo. V drugem delu igre pa so močno pritisnili in precej povečali razliko v koših. Najboljši igralec je bil Janko Plevnik, ki je sam dosegel več kot polovico košev za Ježico.

J. G.

Razprava o gradnjah

Na zadnji seji sveta za telesno kulturo občinske skupščine so razpravljali o gradnji objektov, za katere je bilo v letošnjem občinskem proračunu zagotovljenih tri milijone dinarjev. S temi sredstvi so pri Partizanu na Ježici gradili igrišča, v Dolu smučarsko skakalnico, strelci strelišče za malokalibrsko puško, planinci pa svoj dom na Veliki planini. Seveda je bilo denarja dosti premalo, da bi našteje objekte lahko tudi dogradili.

Precej smole so imeli planinci. Na Veliki planini se je namreč pokvarila tovorna žičnica in materiala, ki je bil že pripravljen, niso mogli spraviti na gradbišče.

Vseeno pa računajo, da bo dom prihodnje leto dograjen, če bodo le dobili finančna sredstva.

Bežigrajske šolske igre

Občinska zveza za telesno kulturo je organizirala v počastitev 20. obletnice osvoboditve občinsko prvenstvo osnovnih šol in šol II. stopnje v osmih športnih panogah. Tekmovalja so se pričela ta mesec.

Reprezentance osnovnih šol se bodo pomerile v rokometu, igri med dvema ognjema, namiznem tenisu, streljanju in krosu. Dijaki na šolah II. stopnje pa bodo tekmovali v košarki, rokometu, odbojki, namiznem tenisu, streljanju, krosu in šahu. V vseh disciplinah nastopajo fantje in dekleta. Skupno bodo odigrali okrog 400 tekem.

Šolske ekipe se bodo borile za najboljšo uvrstitev v posameznih panogah, seštevke točk iz vseh panog pa bo dal končnega zmagovalca pri osnovnih šolah in šolah II. stopnje.

V Zboru občanov bomo o tem največjem športnem tekmovalju v naši občini še poročali.

ZADNJA VEST:

V nedeljo, 25. oktobra, so se pomerile reprezentance osnovnih šol v namiznem tenisu. Pri dekletih je zmagala osnovna šola Borisa Kidriča iz Savskega naselja, pri fantih pa osnovna šola Vita Kraigherja. Najboljši bodo sodelovali na republiškem prvenstvu osnovnih šol v namiznem tenisu, ki bo 8. novembra v Kranju.

Rezultati — dekleta: Boris Kidrič : Vito Kraigher 2:1, Miran Jarc : Boris Kidrič 0:3, Vito Kraigher : Miran Jarc 2:1.

Vrstni red: 1. Osn. šola Borisa Kidriča, 2. Osn. šola Vita Kraigherja, 3. Osn. šola Mirana Jarca.

Fantje — skupina A: Miran Jarc : Boris Kidrič 1:2, skupina B: Stožice : Črnuče 2:1, Stožice : Vito Kraigher 1:2, Vito Kraigher : Črnuče 2:1. Finale: Boris Kidrič : Vito Kraigher 1:2, Miran Jarc : Stožice 2:1.

Vrstni red: 1. Osn. šola Vita Kraigherja, 2. Osn. šola Borisa Kidriča, 3. Osn. šola Mirana Jarca, 4. Osn. šola Stožice, 5. Osn. šola Črnuče.

Po disciplini v skupni razvrstitvi vodita osnovni šoli Vita Kraigherja in Borisa Kidriča.

ODBOJKA

Bežigrad sredi tabele

Dve bežigrajski ekipi sta bolj ali manj zadovoljivo zaključili tekmovalje v republiški odbojkarški ligi. OK Bežigrad je na petem mestu, Partizan Črnuče pa na sedmem mestu. Računali smo sicer, da bi se ekipa Bežigrada utegnila uvrstiti še više. Črnučani pa so se prebudili zares v pravem trenutku, saj je nekaj časa celo kazalo, da bodo izpadli iz lige. Med najboljšimi odbojkarškimi ekipami v Sloveniji bosta tedaj tudi prihodnje leto tekmovali dve moštvi iz bežigrajske občine.

ZAKLJUČNA LESTVICA 1964:

Kanal	18	15	3	49:18	33
Maribor	18	15	3	48:20	33
Zirovnica	18	14	4	45:24	32
Novo mesto	18	11	7	42:29	29
BEŽIGRAD	18	11	7	41:30	29
Jesenice	18	10	8	42:34	28
ČRNUČE	18	5	13	28:44	23
Triglav	18	5	13	23:43	23
Mežica	18	4	14	22:46	22
Slov. Bistrica	18	0	18	0:54	0

OBČNI ZBOR P. O. BIČKOVA SKALA

Tretji partizanski trak

Pred kratkim so v sejni dvorani bežigrajske Svobode taborniki Partizanskega odreda »Bičkova skala« imeli občni zbor, ki so ga mmo velikega števila mlajših in starejših tabornikov, udeležili še predstavniki Občinske zveze za telesno kulturo in DPD Svobode. Številna udeležba dokazuje, da je med bežigrajsko mladino veliko zanimanje za taborništvo.

Dogodek dneva je bila vseokor svečana podelitev Partizanskega traku za leto 1963. To je najvišje odlikovanje, ki ga podeli Zveza tabornikov Slovenije neki taborniški enoti. S Partizanskim traktom so bili bežigrajski taborniki odlikovani že trikrat in zato je prešel častni naziv »Partizanski odred« v njihovo trajno last. To priznanje jim je lepa nagrada za večletno poštovno in uspešno delo. Taborniki so bili poštovno in skromni, saj zaradi številnih težav v preteklih letih niso obupali; uspehi niso izostali. Ponosni so na to odlikovanje, vendar jih ni prevzele, saj morda še bolj kritično ocenjujejo svoje delo. Mlajši obljubljajo, da ne bodo ostali pri dosežanih uspehih, želijo si, da bi si še kdaj priborili to visoko odlikovanje. Tudi nekateri posamezniki so dobili odlikovanja Zveze tabornikov Slovenije za vestno izpolnjevanje taborniških pravil in uspešno delovanje v enotah. S srebrnimi značkami so bili za leto 1963 odlikovani 4, za letos pa 3 taborniki.

Preteklo leto je bilo za tabornike polno težav. Zaradi obnavljanja šole je bila pozimi taborniška soba v osnovni šoli Vita Kraigherja dalj časa zaprta. Sestanki taborniškega vodstva so bili takrat precej redki, medtem ko se ostali taborniki sploh niso mogli sestati. To je bil vzrok, da se je delo v odredu poslabšalo. Število članov se tudi ni zvišalo, čeprav se je precej mladine vključilo v taborniško or-

ganizacijo. Vendar ji je tudi nekaj prenehalo z delom v organizaciji, vključevali so se v druge zadržke, saj so imeli drugod ugodnejše pogoje za delo. Vendar taborniška uprava tu ni mogla storiti ničesar, saj jim je manjkala osnova: prostor za zbiranje, sestanke, predavanja in tečaje. Danes šteje P. o. Bičkova skala 175 članov, ki upajo, da letos takšnih težav ne bo.

Kljub slabim pogojem, pa so se udeleževali raznih tekmovalj, natečajev, organizirali so razne igre, obiskali so Dražgoše. Lep uspeh so dosegli tudi z dvema enotedenskima smučarskima tečajema na Gorjušah. Zanimanje je bilo izredno. »Slalom doma« je bil napolnjen do zadnjega kotička.

Daljš časa so razpravljali tudi o težavah v zvezi z letošnjim taborjenjem, saj je v začetku leta kazalo, da taborjenja letos ne bo,

ker ni bilo ustrezne opreme, predvsem šotorov. Letos so si nekako pomagali s sposojenimi, vendar je bila to samo trenutna rešitev. Za zdaj tudi ni videti, da bi se stanje izboljšalo, saj oprema skoraj ni več primerna za taborjenje. Ker je bila večina taborov ob morju, je povsem razumljivo, da zaradi soli, vlage in vetra oprema veliko prej propade. Danes premore odred le še nekaj izrabljenih šotorov. Dobili so sicer dotacijo za dva šotora, vendar to sploh ne zadostuje, če pomislimo, da se je samo letos udeležilo taborjenja 130 tabornikov. Za tako množično angažiranje mladine bi bilo vsekakor potrebno pravočasno najti zadostna sredstva, saj bo leto prav hitro minilo. Doslej je Občinska zveza za telesno kulturo pokazala veliko razumevanja za delo tabornikov, vendar je njihovo delo z mladino vedno pozornosti tudi drugih činiteljev.

G. S.

ORIENTACIJA PO KARTI — večšina, ki se je naučijo taborniki

Slavnostni otvoritvi nove šole so prisostvovali republiški sekretar za kulturo Beno Zupančič, republiški sekretar za šolstvo Boris Lipužič, zvezni poslanec Silvo Hrast in mnogi drugi.

Trak je na vratih šole prerezal predsednik občinske skupščine Bežigrad Jože Pogačnik. Pionirji in pionirke so pripravili obiskovalcem, gostom in odbornikom, ki so se zavzemali za novo šolo in so prisostvovali otvoritvi, pristrčen program. Pionirke in pionirji so deklamirali, pevski zbor je zapel nekaj pesmic in mala pionirka je izročila v znak zahvale za ves trud predsedniku Jožetu Pogačniku majhen šopek. To je storila na tako slovesen način, da se je marsikomu izmed prisotnih utrnila mala solza ali pa so se mu vsaj orosile oči. Predsednik je malo pionirko pristrčno objel.

Po otvoritvi so si gostje ogledali razrede. Bilo je kaj videti. V njih so sicer že sedeli učenci, vendar pravega pouka seveda še ni bilo. Vsi obiskovalci so se strinjali, da je šola izredno funkcionalno grajena. Stene v razredih niso ometane, niti ne bodo. Leve strani razredov so zasteklene, vse stene in stropovi so obloženi, da v razredih ne bi odmevalo. Razsvetljava je funkcionalno izvedena, zelo uspelo pa so rešeni številni gradbeni problemi, v katere se tu ne bomo spuščali. Šola je zanimiva, saj je to prva montažna šola pri nas.

Šestega junija letos so slovesno vzdali temeljni kamen na travniku, ki v glavnem ni služil nikomur. Nekaj mesecev kasneje, natančneje, zadnjega oktobra, je na mestu, kjer so nekateri s skepso pričakovali tako hitro postavljeno šolo, začel odmevati smeh otrok. Učiteljice so malčkom razlagale že zapletene črke, občinski možje pa so se smehljali. Po dolgih urah diskusije, razglabljanj, negotovosti, turobnih in veselih misli, je nova šola le zrasla v rekordnem času. Zahvala, da je bila šola tako hitro nared, gre seveda odbornikom občinske skupščine, ki so podprli do podrobnosti preanaliziran predlog občinske uprave, ki je imela z novo šolo zajeten koš skrbi. Treba je bilo priskrbeti denar, se odpovedati nekaterim stvarim v letu 1965... Šola pa že stoji.

Šolo so zgradili delavci gradbenega podjetja »Obnova«, z lesno opremo »Marles«, pomagalo je »Industrijsko montažno podjetje« iz Bežigrada, inštalacije so napeljali strokovnjaki bežigradskega podjetja »Inštalacije«.

Šola Mirana Jarca je torej že v novih prostorih. Ne še vsa, zaenkrat sede šolarji le v desetih razredih. Vendar je že s temi desetimi učilnicami rešen problem izmene šole »Mirana Jarca« in šole »Borisa Kidriča«. Ko bo nova šola, »Mirana Jarca« povsem dokončana, bo sproščen prostor v gimnaziji. Preden se je deset razredov preselilo iz gimnazije, je imela osnovna šola »Mirana Jarca« na gimnaziji 11 razredov v njih pa 27 oddelkov. Nič boljše se ni godilo gimnaziji, ki je imela v 11 učilnicah 25 oddelkov.

Ti podatki jasno kažejo, da je bilo vsako odlaganje graditve šole na kasnejši čas — nespametno. Zato so se odborniki tudi odločili za gradnjo šole, katere del je usposobljen že po štirih mesecih gradnje. Tisti, ki so predlagali tak način gradnje šole so vedeli, da mora šola stati v najkrajšem času. S tem so sprostili preobremenjene razrede na gimnaziji in pocenili gradnjo, saj bi gradnja v naslednjem letu veljala vsaj nekaj milijonov več kot letos.

Kako se bo šola obnesla, pa bomo šele videli. Po tem, kar kaže sedaj, bo odlično služila svojemu namenu.

Podpredsednik občinske skupščine Janez Vinkler je pionirjem predal šolo z naslednjimi besedami:

Predajem vam novo šolo, upam, da bo, dragi prijatelji, sleherni od vas znal ceniti objekt, ki vam ga izročamo. Prepričan sem, da boste upoštevali mojo prošnjo in sprejeli to šolo kot vaš drugi dom, saj boste v njem preživeli velik del vaših najlepših let. Čuvajte in negujte jo z ljubeznijo, kajti le tako se boste najlepše oddolžili družbi.

predstavljala v končni fazi vrednost preko 500.000.000 din. Zaradi take odločitve bodo na marsikateri šoli v naši občini vaši vrstniki še nekaj časa čakali na prepotrebne adaptacije in popravila njihovih šolskih prostorov. To

Drage pionirke in pionirji! Občinska skupščina se v polni meri zaveda odgovornosti, ki jo ima do vas in do našega šolstva. Žal ji sredstva največkrat ne dopuščajo, da bi uresničila vse kar mi in vi želimo. V takih okoliščinah smo sprejeli tudi odločitev o tej gradnji.

Zbor občanov

»Zbor občanov«, glasilo občinskega odbora SZDL Ljubljana-Bežigrad, ureja uredniški odbor; glavni urednik Miran Blaha, odgovorni urednik Niko Lapajne; Ivan Vinkler, Jožko Pirnar, Blaž Veber, Ančka Cerin, Jože Vetrovec, Janez Snoj; za upravo odgovarja Marica

Grabenshek. Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«, Ljubljana, Parmova 41-I. Časopis izhaja enkrat mesečno. Poština plačana v gotovini. Cena izvida 20 din, letna naročnina 160 din. Tekoči račun pri NB 600-15-603-64 Tiska ČP Delo